

HABER SANAT

NR./SAYI 1

MARTS/MÄRZ/MART 2009

DANSK /DEUTSCH/TÜRKÇE

AL MASSON SUPERPOOL NALAN YIRTMAC ULRIKE MOHR PETER NANSEN SCHERFIG CEREN OYKUT HÜSEYİN KARAKAYA LISE HARLEV EXTRA STRUGGLE

GRÆNSEGÆNGER/GRENZGÄNGER/SINIR GEZGINLERİ

Ni billedkunstnere fra Istanbul, Berlin og København, der på hver deres vis skildrer en tilstand af ustandselig bevægelse mellem steder, kulturer og sprog./

Neun bildende Künstler aus Istanbul, Berlin und Kopenhagen. Jeder schildert auf seine Weise den Zustand ständiger Bewegung zwischen Orten, Kulturen und Sprachen. /

Istanbul, Berlin ve Kopenhag'dan, mekanlar, kültürler ve diller arasındaki önlenez geçişliliği herbiri kendi yöntemiyle tasvir eden 9 sanatçı.

MELLEM SPROG, OVER OG PÅ GRÆNSER

Inden jeg i 2000 flyttede fra København til Berlin, sagde en god ven til mig: grænsen er to år, så skal du beslutte, om du tager tilbage eller bliver. Han var netop selv vendt tilbage efter 1,5 år i udlandet. Det blev til 8 år i Berlin for mit vedkommende, og et 5 måneders smut til Istanbul, og nu er jeg blevet en tilflytter i mit fædreland Danmark.

Jeg konstaterer, at jeg er en slags GRÆNSEGÆNGER.

Jeg ved ikke, om jeg hører mest hjemme i Berlin, Istanbul eller København, de tre steder der hver på sin vis trækker i mig./

ZWISCHEN SPRACHEN, ÜBER UND AUF GRENZEN

Bevor ich im Jahr 2000 von Kopenhagen nach Berlin gezogen bin, sagte ein guter Freund zu mir: zwei Jahre sind die Grenze, dann musst du dich entscheiden, ob du zurückgehen oder bleiben willst. Er selbst war gerade nach 1,5 Jahren im Ausland zurückgekehrt.

Für mich wurden es 8 Jahre in Berlin, und zu einem 5-monatigen Abstecher nach Istanbul, und jetzt bin ich wieder nach Dänemark eingewandert.

Ich stelle fest, dass ich eine Art GRENZGÄNGERIN geworden bin.

Ich weiß nicht, ob ich eher in Berlin, Istanbul oder Kopenhagen zu Hause bin./

DİLLERİN ARASINDA, SINIRLARIN ÖTESİNDE VE ÜZERİNDE

2000 yılında Kopenhag'dan Berlin'e taşınmadan önce, iyi bir arkadaşım bana "Sınır 2 yıldır. 2 yılı geçtin mi, kalacak mısın, geri mi döneceksin, karar vermelisin" demişti. Kendisi o sırada 1,5 yıl yurtdışında yaşadıkdan sonra yeni geri dönmüştü.

Bu konuşmanın ardından taşındığım Berlin'de 8 yıl yaşadım, arada 5 aylık bir İstanbul kaçamağı yaptım ve şimdi geri döndüm, yeniden Danimarka'dayım.

Farkediyorum ki, ben bir tür SINIR GEZGINİYİM. Beni herbiri ayrı bir biçimde kendilerine doğru çeken bu 3 yerden en çok hangisine aitim, Berlin'e mi, İstanbul'a mı yoksa Kopenhag'a mı, bilmiyorum.

Side/Seite/Sayfa 2

AL MASSON

CARINA RANDLØV

MELLEM SPROG, OVER OG PÅ GRÆNSER

Inden jeg i 2000 flyttede fra København til Berlin, sagde en god ven til mig: grænsen er to år, så skal du beslutte, om du tager tilbage eller bliver. Han var netop selv vendt tilbage efter 1,5 år i udlandet. Det blev til 8 år i Berlin for mit vedkommende, og et 5 måneders smut til Istanbul, og nu er jeg blevet en tilflytter i mit fædreland Danmark. Jeg konstaterer, at jeg er en slags grænsegænger. Jeg ved ikke, om jeg hører mest hjemme i Berlin, Istanbul eller København, de tre steder der hver på sin vis trækker i mig.

Som ny i Berlin blev jeg hurtigt optaget i systemet med både Krankenversicherung, Aufenthaltserlaubnis og Steuernummer, og i mange år syntes jeg det korte gnidningsfrit i en verden der konstant åbnede sig gennem mange nye mennesker og en masse rejser. Da min datter blev født i Tyskland, følte jeg, at min integration var nærværdig. Men alligevel sad jeg pludselig en dag til et forældremøde og følte, at jeg ikke hørte helt til, at jeg altid bare ville lyde eksotisk, når jeg åbnede munden. Jeg var så tæt på og så langt fra på samme tid.

Med mig tilbage i min lejlighed på Nørrebro har jeg mit tyske tastatur, der ikke skriver æ, ø, og å, og min datter der snakker et dansk, der stadig har snævert af tysk ordstilling. Istanbul-rejserne er for en tid erstattet med Skype-besøg, og i tankerne tager jeg et kort smut til Galatas fiskemarked og Spice Bazaren i Eminönü, når jeg hos min lokale grønthandler finder både HAMSİ og Mehmed Efendim Türk Kahvasi. Rejserne over Østersøen, mellem Berlin og København, er nu næsten ligeså dagligdags som cykelturen fra Nørrebro til Christianshavn. Jeg føler mig ikke splittet med de af mine danske venner, der også taler tysk, fordi vi kan tale et sprog som ikke er tysk og ikke er dansk, men en blanding af begge, og der er ingen der undrer sig.

I mit nye møde med Danmark fik jeg lyst til at finde frem til de mennesker, der ligesom jeg føler sig hjemme i mere end et land, som veksler frem og tilbage imellem sprog, som også går på og over grænser.

PROJEKTET

Som billedkunstner synes jeg det er vigtigt at søge nye grænser, derfor har jeg valgt avismediet som udstillingssted for dette projekt. Avisen når ud til flere mennesker og har et andet publikum end det gængse kunstrum. De inviterede kunstnere har alle det til fælles, at de arbejder eller lever med, over og på grænser og grænseovergange, hvad enten det er i forhold til det sproglige, det kulturelle eller i skiftet mellem kunstneriske udtryksformer.

Lise Harlev og **Peter Nansen Scherfig** er begge danske, men med fast bopæl i Berlin.

Lise griber temaet sproglige og nationale tilhørsforhold på en måde, som jeg synes rammer plet, og samtidig rykker hun ud over kanten af kunstscenen med sine plakative arbejder.

Peter Nansen Scherfigs værker er på en gang humoristiske og frække og har mange lag og fortolkningsmuligheder.

Al Masson har boet mange steder i verden, er fransk, men nu bosiddende i Danmark. Hans tegninger er hurtige og upræsentiose, men samtidig meget præcise. De kommunikerer direkte, uden at man skal have læst 179 teoretiske afhandlinger.

Ulrike Mohr bor i Berlin, men jeg mødte hende i Istanbul. Hun arbejder hengivent og præcist som en forsker og næsten altid stedsspecifikt ude i felten.

Ceren Oykut, **Extramücadele** og **Nalan Yirtmaç** bor alle i Istanbul.

Ceren Oykuts tegninger er at finde på vægge i galleriet, direkte, som små historier der udvikler sig undervejs i processen. Desuden har hun en stor finger med i spillet ved det tyrkiske band Baba Zulas koncerter, hvor hun tegner live.

Extramücadele har en meget politisk tilgang til sit kunstneriske arbejde, og arbejder med tegningen som karikatur eller symbol.

Nalan Yirtmaçs tegninger er lavet med stencil og mere streetart end tegninger i traditionel kunstnerisk forstand. De er rå som graffiti.

Superpool beskæftiger sig paa interessant vis med rummet mellem kunstformerne arkitektur, design og kunst, og de formår at gøre deres tilsyneladende nøgterne optegnelser til meget vedkommende skildringer.

Hüseyin Karakaya er tyrker og har i en lang årrække boet i Tyskland. Han er meget grænseøgende i sin tilgang til arbejdet med kunst og låser sig ikke fast i et medie.

Ni billedkunstnere fra Istanbul, Berlin og København, der på hver deres vis skildrer en tilstand af ustandselig bevægelse mellem steder, kulturer og sprog. Fordi avisen udkommer i Istanbul, Berlin og København, og fordi kunstnerne arbejder på de tre forskellige sprog, er alle avisens tekster så vidt det har været muligt oversat til både tyrkisk, tysk og dansk.

ZWISCHEN SPRACHEN, ÜBER UND AUF GRENZEN

Bevor ich im Jahr 2000 von Kopenhagen nach Berlin gezogen bin, sagte ein guter Freund zu mir: zwei Jahre sind die Grenze, dann musst du dich entscheiden, ob du zurückgehen oder bleiben willst. Er selbst war gerade nach 1,5 Jahren im Ausland zurückgekehrt. Für mich wurden es 8 Jahre in Berlin, und zu einem 5-monatigen Abstecher nach Istanbul, und jetzt bin ich wieder nach Dänemark eingewandert. Ich stelle fest, dass ich eine Art Grenzgängerin geworden bin. Ich weiß nicht, ob ich eher in Berlin, Istanbul oder Kopenhagen zu Hause bin.

Neu in Berlin habe ich mich schnell im System zurechtgefunden, mit Krankenversicherung, Aufenthaltserlaubnis und Steuernummer, über viele Jahre hatte ich das Gefühl mein Leben entwickelt sich reibungsfrei in einer Welt die sich durch neue Bekanntschaften und viele Reisen ständig zu erweitern schien. Als meine Tochter in Deutschland geboren wurde, hatte ich das Gefühl, meine Integration sei fast vollendet. Und dennoch saß ich eines Tages bei einem Elterntreffen und hatte plötzlich das Gefühl, ich gehöre nicht dazu, dass ich immer nur exotisch klingen würde, wenn ich den Mund aufmache. Ich war so nah dran und doch so weit davon entfernt.

Mit mir in meiner Wohnung auf Nørrebro in Kopenhagen habe ich meine deutsche Tastatur die nicht æ, ø und å schreibt, und meine Tochter die Dänisch mit einer Andeutung deutscher Wortstellung spricht. Die Reisen nach Istanbul sind für eine Zeit mit Skype-Besuchen ausgetauscht worden und nur in Gedanken reise ich für kurze Zeit auf den Galata Fischmarkt und zum Gewürzbazar in Eminönü, wenn ich bei meinem Gemüsehändler HAMSİ und Mehmed Efendim Türk Kahvasi finde. Die Reisen über die Ostsee zwischen Berlin und Kopenhagen sind nun fast so alltäglich wie die Radfahrt von Nørrebro nach Christianshavn. Mit meinen dänischen Freunden, die auch Deutsch sprechen, fühle ich mich nicht zerspalten, weil wir eine Sprache sprechen, die nicht Deutsch und nicht Dänisch, sondern eine Mischung von beiden ist, und keiner wundert sich darüber.

In meiner neuen Begegnung mit Dänemark, bekam ich Lust die Menschen zu finden, die sich wie ich, in mehr als einem Land zu Hause fühlen, die zwischen den Sprachen hin und her wechseln, die auf und über Grenzen gehen.

DAS PROJEKT

Als Künstlerin finde ich, dass es wichtig ist neue Grenzen zu erkunden, deswegen habe ich für dieses Projekt das Zeitungsmedium als Ausstellungsraum gewählt. Die Zeitung erreicht mehr Menschen und hat ein anderes Publikum als der gewöhnliche Kunstraum. Die eingeladenen Künstler haben alle das gemeinsam, dass sie auf und über Grenzen oder Grenzübergänge leben oder arbeiten, sei es im Verhältnis zur Sprache, zur Kultur oder im Wechsel künstlerischer Ausdrucksformen.

Lise Harlev und **Peter Nansen Scherfig** sind beide Dänen, aber mit festem Wohnsitz in Berlin.

Lise behandelt das Thema sprachlicher und nationaler Zugehörigkeiten in einer für mich sehr stimmigen Art und gleichzeitig rückt sie über die Grenzen der Kunstszene hinaus, mit ihren fast plakativen Arbeiten.

Die Arbeiten von Peter Nansen Scherfig sind humorvoll und frech zugleich und bieten viele Schichten und Möglichkeiten der Interpretation.

Al Masson hat in vielen Ländern der Welt gelebt, ist Franzose, aber jetzt mit Wohnsitz in Dänemark. Seine Zeichnungen sind schnell und unpräzise aber dennoch sehr präzise. Sie sprechen direkt zu dem Betrachter, ohne dass man für das Verständnis 179 theoretische Abhandlungen lesen muss.

Ulrike Mohr wohnt in Berlin, aber ich habe sie in Istanbul kennen gelernt. Sie arbeitet hingebungsvoll und präzise wie ein Forscher und fast immer ortsspezifisch im Feld. **Ceren Oykut**, **Extramücadele** und **Nalan Yirtmaç** leben alle in Istanbul.

Ceren Oykuts Zeichnungen findet man auf den Galeriewänden direkt, wie kleine Geschichten, die sich unterwegs im Prozess entwickeln. Außerdem hat sie einen großen Finger mit im Spiel bei den Konzerten der türkischen Band Baba Zulas, wo sie live zeichnet.

Extramücadele hat einen sehr politischen Zugang zur künstlerischen Arbeit und benutzt die Zeichnung als Karikatur oder Symbol.

Nalan Yirtmaçs Zeichnungen sind mit Stencil gemacht und mehr Street-art als Zeichnungen im traditionellen, künstlerischen Sinn. Sie sind roh wie Graffiti.

Superpool beschäftigen sich in interessanter Weise mit dem Raum, der sich zwischen den Kunstformen Architektur, Design und Kunst aufbaut und schaffen es aus scheinbar nüchternen Aufzeichnungen bewegende Schilderungen zu machen.

Hüseyin Karakaya ist Türke und hat viele Jahre in Berlin gelebt. Er sucht in seiner künstlerischen Arbeit ständig neue Grenzen ab und lässt sich von einem Medium allein nicht beschränken.

Neun bildende Künstler aus Istanbul, Berlin und Kopenhagen. Jeder schildert auf seine Weise den Zustand ständiger Bewegung zwischen Orten, Kulturen und Sprachen. Weil die Zeitung sowohl in Istanbul, Berlin und Kopenhagen erscheinen wird, und weil die teilnehmenden Künstler in diesen drei Sprachen arbeiten, sind so weit möglich, alle Texte in der Zeitung auf Türkisch, Deutsch und Dänisch.

DİLLERİN ARASINDA, SINIRLARIN ÖTESİNDE VE ÜZERİNDE

2000 yılında Kopenhag'dan Berlin'e taşınmadan önce, iyi bir arkadaşım bana "Sınır 2 yıldır. 2 yılı geçtin mi, kalacak mısın, geri mi döneceksin, karar vermelisin" demişti. Kendisi o sırada 1,5 yıl yurtdışında yaşadıkdan sonra yeni geri dönmüştü. Bu konuşmanın ardından taşındığım Berlin'de 8 yıl yaşadım, arada 5 aylık bir İstanbul kaçamağı yaptım ve şimdi geri döndüm, yeniden Danimarka'dayım. Farkediyorum ki, ben bir tür sınır gezginiyim. Beni herbiri ayrı bir biçimde kendilerine doğru çeken bu 3 yerden en çok hangisine aitim, Berlin'e mi, İstanbul'a mı yoksa Kopenhag'a mı, bilmiyorum.

Berlin'de taşındığımda, Krankenversicherung, Aufenthaltserlaubnis ve Steuernummer aracılığıyla hızla sisteme dahil edildim ve uzun yıllar boyunca beni sürekli yeni insanlarla tanıştıran ve çok sayıda seyahata çıkma olanağı sunan bu yeni dünyada problemsiz bir hayatım olduğunu düşündüm. Kızım Almanya'da dünyaya geldiğinde, entegrasyon sürecimin neredeyse tamamlanmış olduğunu hissettim. Ama yine de bir gün katıldığım bir veli toplantısında, aniden, oraya ait olmadığımı ve ağzımı her açışında egzotik kaçacağımı farkettim. Çok yaklaşmışım ama aynı zamanda çok uzaktım oradan.

Şimdi Nørrebro'daki evimde, æ, ø, ve å'yu yazamayan Almanca klavyem ve Dancası hala Almanca cümle yapısının izlerini taşıyan kızımın beraberim. İstanbul yolculuğum yerine bir süreliğine Skype-ziyaretleri ile idare ediyorum ve sokağımdaki manavda hem HAMSİ hem de Mehmet Efendi Türk Kahvesi bulabildiğim zamanlarda, birdenbire Galata'da balık pazarına ya da Eminönü'nde Mısır Çarşısı'na doğru kısa bir yolculuğa çıkıyorum. Tabii sadece kafamın içinde... Şimdi Baltık Denizi üzerinden, Berlin ile Kopenhag arasındaki yaptığım yolculuklar, Nørrebro'dan Christianshavn'a bisiklet üzerinde yapılanlar kadar gündelik. Kendimi en çok, Danimarka'lı arkadaşlarım arasında, Almanca da konuşabilenlerle beraberken rahat hissediyorum, çünkü aramızda ne Almanca ne Danca, ama ikisinin karışımı olan bir dil konuşuyoruz ve bu kimsenin tuhafına gitmiyor.

Danimarka ile bu yeni buluşmada, benim gibi kendini birden çok ülkeye ait hissedenden, diller arasında gidip gelen ve sınırlar üzerinde dolaşan hatta ötesine geçen insanlarla karşılaşma isteği duydum.

PROJE

Resim sanatçısı olarak yeni sınırlar keşfetmenin önemli olduğunu düşünüyorum ve bu yüzden bu yeni projenin sergi mekanını olarak gazete kanalını seçtim. Gazete, alışılmış sanat mekanlarına kıyasla daha fazla insana ulaşır ve farklı bir okur profiline sahip.

Projeye davet edilmiş sanatçıların hepsinin ortak özelliği, ya dil alanında, ya kültür alanında ya da sanatsal ifade biçimleri açısından, sınırlarla ilgili, sınırlar üzerinde ya da sınırların ötesinde çalışıyor ya da yaşıyor olmaları.

Lise Harlev ve **Peter Nansen Scherfig** Danimarka'lı ve ikisi de Berlin'de yerleşik yaşıyorlar.

Lise, dilsel ve ulusal aidiyet temasını, bence tam özünü yakalayacak şekilde ele alıyor ve aynı zamanda da poster çalışmaları ile sanat çevresi sınırlarının ötesine ulaşıyor.

Peter Nansen Scherfig'in çalışmaları hem mizahi ve varsız unsurları taşıyor, hem de çok sayıda yorumu amaçlayacak şekilde değişik bakarlardan oluşuyor.

Al Masson dünyanın çeşitli yerlerinde yaşamış, Fransız ama şu an Danimarka'da yerleşik durumda. Çizimleri sade ve gösterişten uzak, ancak aynı zamanda çok net. Mesajlarını 179 ayrı teorik inceleme okumaya gerek kalmadan anlaşılabilir şekilde sadelikte ulaştırıyorlar.

Ulrike Mohr Berlin'de yaşıyor ama ben kendisi ile İstanbul'da tanıştım. İşine kendini adanmış bir şekilde, aynen her an için saha araştırmasının hangi aşamasında olduğunu bilen bir araştırmacı gibi çalışıyor.

Ceren Oykut, **Extramücadele** ve **Nalan Yirtmaç** İstanbul'da yaşıyorlar.

Ceren Oykut'un çalışmaları galeri duvarlarında, bir süreç dahilinde ilerleyen küçük hikayeler gibi doğrudan izlenebilir çizgiler... Ancak bunun yanında konserler sırasında yaptığı canlı çizimlerle Türk müzik grubu Baba Zula'nın canlı konserlerine de önemli katkıda bulunuyor.

Extramücadele sanatsal çalışmalarına oldukça politik bir açıdan yaklaşıyor ve çizimlerinde hem karikatüre hem de sembole yer veriyor.

Nalan Yirtmaç'ın çalışmaları geleneksel sanat anlayışından ziyade sokak sanatına yakın ve şablon kullanılarak yapılıyor. Graffiti gibi ham ve sertler.

Superpool, mimari ve tasarım gibi sanatsal biçimler ile sanat arasındaki alanda ilginç çalışmalar yapıyor ve görünürde oldukça nötr olan çizimlerden yola çıkarak gayet kayda değer tasvirlere ulaşıyor.

Hüseyin Karakaya Türk, uzun yıllar Almanya'da yaşamış bir Türk. Sanat çalışmalarında sürekli yeni sınırlar deniyor ve kendisini tek bir kanala hapsetmiyor.

Istanbul, Berlin ve Kopenhag'dan, mekanlar, kültürler ve diller arasındaki önlenemez geçişliliği herbiri kendi yöntemiyle tasvir eden 9 sanatçı. Gazete İstanbul, Berlin ve Kopenhag'da yayınlandığı için ve katılan sanatçılar 3 ayrı dilde çalıştığı için gazetenin metinleri mümkün olduğunca ölçüde Türkçe, Almanca ve Danca'ya tercüme edilmiştir.

„Where people don't know you" (2006) (Wo die Menschen dich nicht kennen) ist eine Posterserie, die in den Straßen von Budapest aufgehängt wurde. Mit diesen Plakaten wollte ich die Touristen der Stadt zu ihren Gründen befragen, Budapest zu besuchen. „Bist du hierhin gereist um die Kultur kennen zu lernen oder um von deiner eigenen Kultur weg zu kommen?“, so lautete eine der Fragen. Oft ist es natürlich eine Mischung dieser beiden Motive, die die Menschen zum Reisen bewegt, aber ich entschied mich, sie als Gegensätze zu präsentieren, in der Hoffnung den Leser dazu zu bewegen, über diese beiden sehr verschiedenen Gründe für das Reisen nach zu denken.

„Bist du hierhin gereist um die Besonderheiten der Region kennen zu lernen oder um etwas Besonderes zu unternehmen?“
 „Bist du hierhin gereist um die Menschen kennen zu lernen oder um da zu sein, wo die Menschen dich nicht kennen?“

„Where people don't know you" (İnsanların seni tanımadıkları yer) (2006), Budapeşte'de sokaklara asılan biri dizi posterden oluşan işimin adı. Bu posterlerle şehirdeki turistlere, Budapeşte'ye gelme sebeplerini sormak istedim. Sorulardan biri şöyle idi : "Buraya buranın kültürünü tanımak için mi geldin, yoksa bir süreliğine kendi kültüründen uzak olmak için mi?". Çoğunlukla insanları seyahata çıkaran şey bu ikisinin bir bileşimidir elbette, ama ben onları, okuyucuyu aslında birbirinden çok farklı olan bu iki sebep hakkında ayrı ayrı düşünmeye iteceği umuduyla, birbirine zıt iki sebep olarak konumlandırımdım.

"Buraya buranın sıradanlıklarını öğrenmek için mi, yoksa sıradışı birşey yapmak için mi geldin?"
 "Buraya yeni insanlar tanımak için yoksa insanların seni tanımadığı bir yerde bulunmak için mi geldin?"

"Where people don't know you" (2006) er en serie plakater, som blev hængt op på gaden i Budapest. Med disse plakater ønskede jeg at spørge byens turister om grunden til at de besøgte Budapest. "Er du rejst hertil for at lære kulturen at kende eller for at komme væk fra din egen kultur?" lød et af spørgsmålene. Ofte er det selvfølgelig en blanding af de to motiver, som får folk til at rejse, men jeg præsenterede dem i stedet som modsætninger i håb om at læseren ville tænke over de to meget forskellige grunde til at rejse ud.

„Er du rejst hertil for at lære sædvanerne at kende eller for at gøre noget usædvanligt?“
 „Er du rejst hertil for at lære folk at kende eller for at være et sted, hvor folk ikke kender dig?“

LISE HARLEV - WHERE PEOPLE DON'T KNOW YOU

„Where people don't know you" blev produceret til projektet „How to Do Things? - In The Middle of (No)where...“, 2006, kurateret af Dorothee Bienert og Antje Weitzel.

„Where people don't know you" wurde produziert für's Projekt „How to Do Things? - In The Middle of (No)where...“, 2006, kuratiert von Dorothee Bienert und Antje Weitzel.

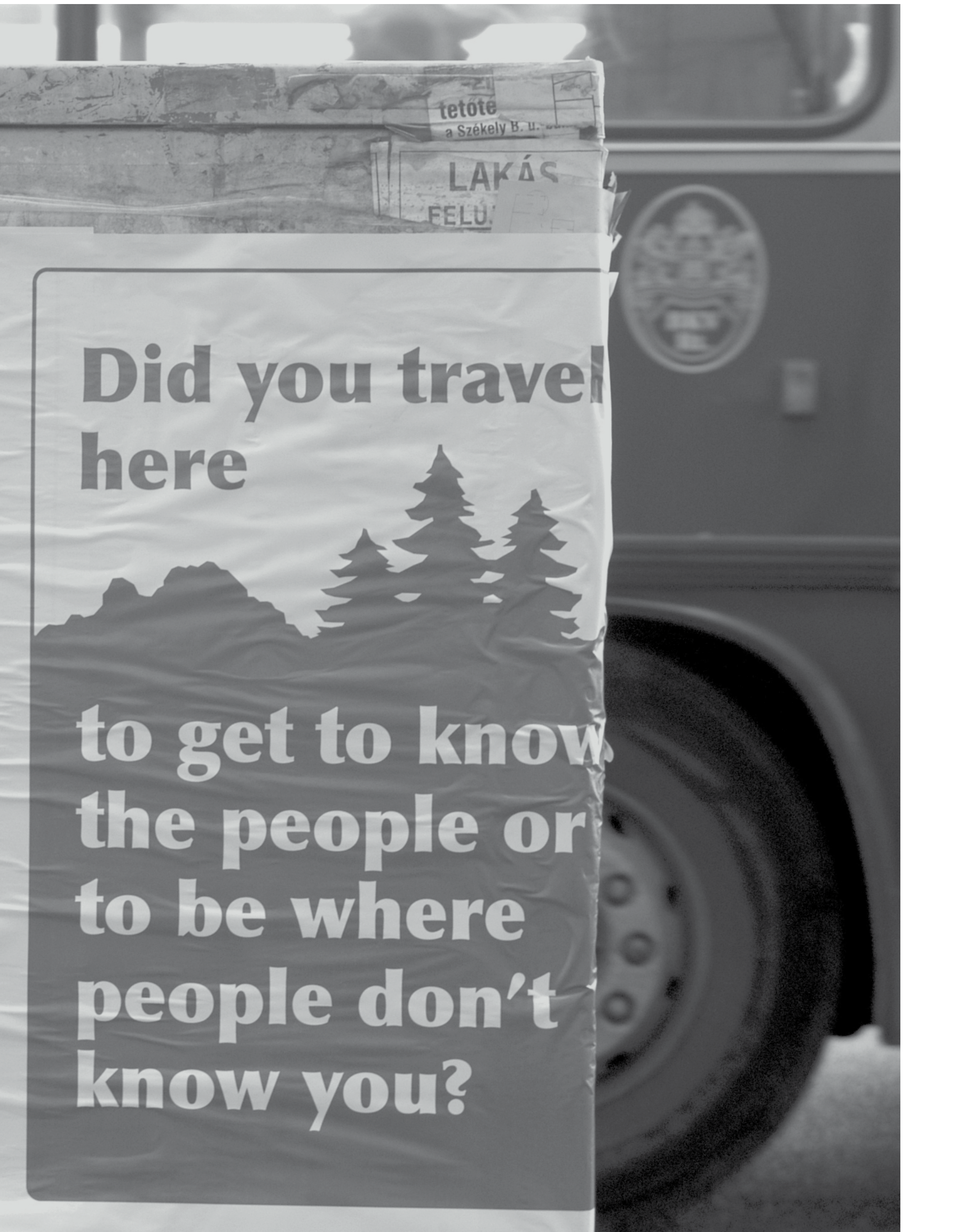
„Where people don't know you" How to do things? In the middle of (No)where...", 2006 Dorothee Bienert ve Antje Weitzel tarafından sergiye hazırlanmıştır.

TO CSERE!
LADÓ LAKÁS
P. VII. ker. Garay utcában.
E L
emelet, 45 nm-es, +galéria
57

**Did you travel
here**

**to get to know
the people or
to be where
people don't
know you?**

tetote
a Székely B. u.

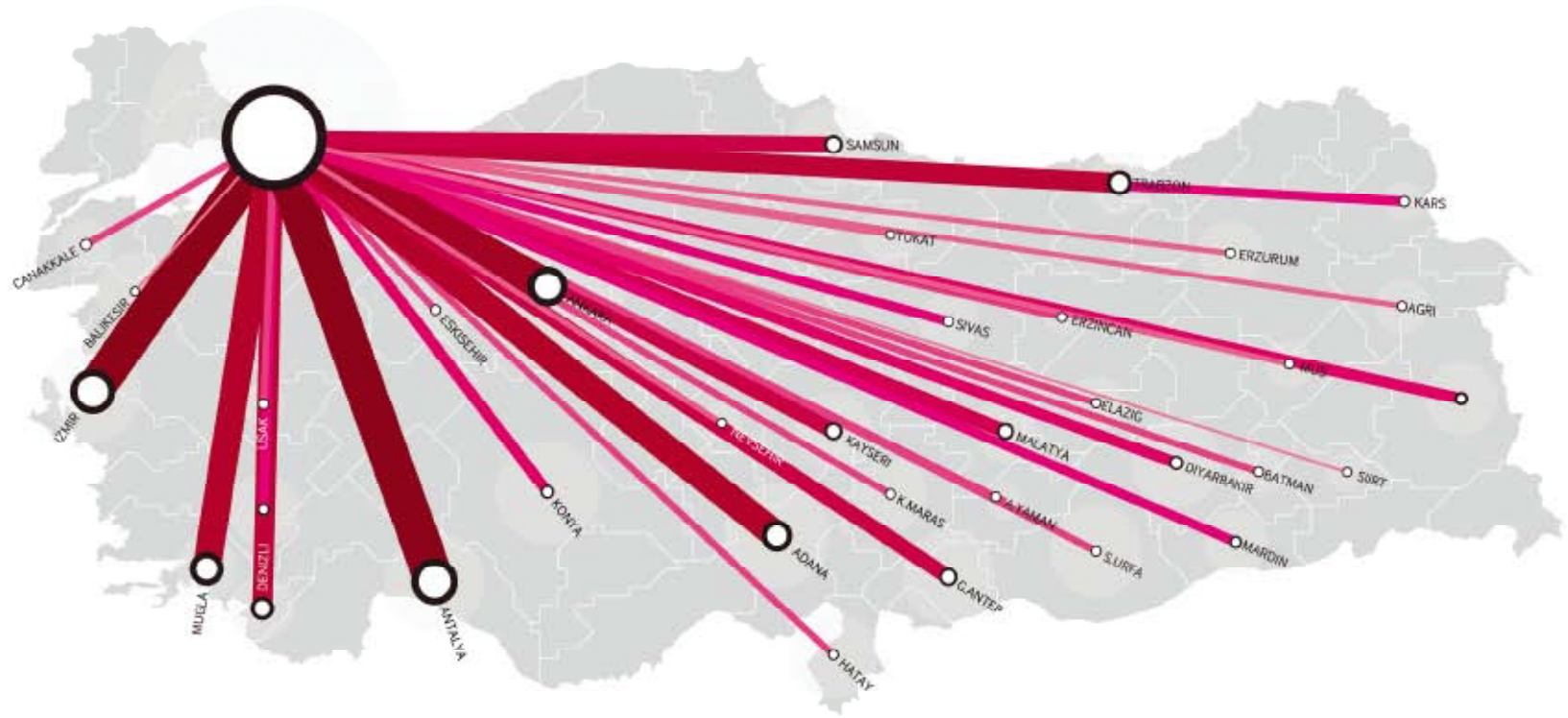
LAKÁS
FELÜ

**Did you travel
here**

**to get to know
the people or
to be where
people don't
know you?**

CONNECTIONS

FREQUENCIES OF DOMESTIC FLIGHTS OUT OF ISTANBUL

1950 1960 1970 1980 1990 2000 **2008**

CONNECTIONS

DIRECT INTERNATIONAL FLIGHTS OUT OF ISTANBUL

1950 1960 1970 1980 1990 2000 **2008**

SUPERPOOL

MAPPING ISTANBUL Fra udstillingen "Becoming Istanbul" vist på Deutsches Architekturmuseum, 2008

Der har ikke været folketælling i Libanon siden 1932*
Euromyter: EU spørger kvinder om deres sexliv**

Hvornår blev det nødvendigt at foretage folketællinger, udstede rejseudokumenter, vide hvem der rejser hvorhen og hvornår?

"Den første kendte folketælling blev foretaget af babylonerne i 3800 f.Kr. for mere end 5000 år siden. Optegnelser tyder på, at folketællingerne blev foretaget hvert sjette eller syvende år og opgjorde antallet af mennesker og kvæg, samt mængden af smør, honning, mælk, uld og grøntsager."*

Og et andet eksempel: det israelske identitetskort, eller Teudat Zehut, obligatorisk for alle indbyggere over 16 år, viser, ved at angive personens hebraiske fødselsdato, om bæreren er jødisk eller ej. Chris McGreal, The Guardian's tidligere korrespondent i Israel, fortæller at ID-systemet fastsætter, hvor henholdsvis arabere og jøder har lov til at bo, hvem der har adgang til statens velfærdsprogrammer, og hvordan de sandsynligvis vil blive behandlet af embedsmænd og politi. I den samme artikel sammenligner McGreal, der også har været korrespondent i Sydafrika under apartheid-regimet, den israelske vedtægt, der foreskriver registrering af etniske data, med apartheidærens befolkningsregistrering.*

Man bliver nødt til at vide for at være i stand til at kontrollere, derfor benævner, tæller og grupperer vi... Men man bliver også nødt til at vide for at kunne planlægge: er der nok til alle? Hvad, hvis vi pludselig ikke har nok? Engang havde jeg en diskussion med en ven, der mente, at selve grundlaget for vores nuværende økonomiske teorier er forkert.

En definition der omfatter store dele af moderne økonomi giver Lionel Robbins i et essay fra 1932: "Læren om anvendelsen af knappe midler til tilfredsstillelse af menneskelige behov". Det fundamentale udgangspunkt for økonomi er begrebet knaphed. Udsagnet om at der er knappe ressourcer, skyldes påstanden om, at behovene er umættelige.

Robbins argumenterede for, at vi bliver grådige alene fordi, vi definerer ressourcerne som knappe. Hans pointe var, at hvis vi tager udgangspunkt i den modsatte observation, at et enkelt frø bliver til hundreder af frugter, kan vi styre fri af grådigheden.

* http://en.wikipedia.org/wiki/Demographics_of_Lebanon

** http://ec.europa.eu/unitedkingdom/press/euromyths/myth165_en.htm

MAPPING ISTANBUL Aus der Ausstellung „Becoming Istanbul“ gezeigt in dem Deutschen Architekturmuseum, 2008

Es hat im Libanon seit 1932 keine Volkszählung mehr gegeben*
Euromythen: Die EU befragt Frauen zu ihrem Sexualleben**

Wann wurde es notwendig Volkszählungen vorzunehmen, Reisedokumente auszustellen und zu wissen, wer wann wohin reist?

"Die erste bekannte Volkszählung wurde um 3800 v. Chr., vor mehr als 5000 Jahren, von den Babyloniern vorgenommen. Aufzeichnungen deuten an, dass solche alle sechs oder sieben Jahre statt fanden, und dass Mensch und Vieh, sowie auch die vorhandenen Mengen an Butter, Honig, Milch, Wolle und Gemüse gezählt wurden."*

Und ein anderer Beitrag: Der israelische Identitätsausweis oder Teudat Zehut, für alle Einwohner über 16 Jahren verlangt, sagt aus, inwiefern sein Träger jüdisch ist oder nicht, indem ein hebräisches Geburtsdatum hinzugefügt wird. Chris McGreal, der frühere Israel-Korrespondent des The Guardian, berichtet, dass das Identitätssystem festlegt „wo man (Araber und Juden) leben darf, wie der Zugang zu der staatlichen Wohlfahrt ist, und wie die Menschen vermutlich von Beamten und Polizisten behandelt werden. Im gleichen Artikel vergleicht McGreal, der auch in den Jahren des Apartheidregimes als Korrespondent in Südafrika tätig war, die israelische Bestimmung zur Registrierung der Bevölkerung, die die Registrierung ethnischer Daten vorschreibt, mit der Bestimmung zur Registrierung der Bevölkerung in der Ära der Apartheid.*

Man muss wissen, um kontrollieren zu können, darum benennen, zählen und gruppieren wir... Aber müssen wir nicht auch wissen, um planen zu können: gibt es genug für alle? Was ist, wenn wir plötzlich nicht genug haben? Ich hatte mal eine Diskussion mit einem Freund, der meinte, dass unsere ökonomischen Grundannahmen falsch seien.

Eine Definition die große Teile unserer modernen Ökonomie umfasst, ist die von Lionel Robbins in seinem Essay aus dem Jahr 1932: „Die Lehre von der Anwendung knapper Mittel zur Befriedigung menschlicher Bedürfnisse“. Der fundamentale Ausgangspunkt der Ökonomie ist der Begriff der Knappheit. Die Aussage, dass die Ressourcen knapp sind, begründet sich in der Behauptung, dass die Bedürfnisse unersättlich seien.

Sein Argument ist, dass wir gierig werden, nur weil wir die Ressourcen als knapp betrachten. Seine Pointe ist, dass wir von der Gier frei werden könnten, würden wir einen Ansatz in der umgekehrten Beobachtung finden, dass ein einzelner Same viele Früchte gibt.

"Becoming Istanbul" sergisinde yeralan **MAPPING ISTANBUL** 2008 yılında Deutsches Architekturmuseum'de sergilendi.

Lübnan'da 1932 yılından beri genel sayım yapılmamıştır.*
Euromyth: Avrupa Birliği kadınlara cinsel hayatlarını soruyor.**

Sayım yapmak, pasaport belgeleri, kimin ne zaman nereye, nasıl seyahat ettiğini takip etmek ne zaman önemli oldu?

"Bilinen ilk sayım yaklaşık 5000 yıl önce Babililer tarafından MÖ 3800 yılında yapılmıştır. Buluntular her altı ya da yedi yılda bir nüfusu saydıklarını, sahip oldukları hayvan, tereyağ, bal, süt, yün ve sebze miktarlarını kaydettiklerini gösteriyor."

Bugün: 16 yaş üstü herkeste bulunması gereken, Teudat Zehut adlı İsrail kimlik kartlarında kişilerin Musevi olup olmadıkları doğum tarihlerinin Musevi takvimine göre yazılmış olması ya da olmamasıyla belirtilmektedir. The Guardian'in eski İsrail muhabiri Chris McGreal'e göre bu kimlik sistemi 'kişinin Arap ya da Musevi olmasına göre, nerede yaşama hakkının olduğunu, hangi sosyal yardım kurumlarından faydalanabileceğini ve kamu çalışanları veya polis tarafından nasıl bir muamele ile karşılanabileceğini belirliyor. Apartheid rejimi döneminde Güney Afrika'da da muhabir olarak görev yapmış olan McGreal yazısının devamında İsrail'in nüfus kayıtlarında etnik bilgileri tutmasını Güney Afrika'da ırk ayrımı yıllarında yapılan sayımlara benzetmiş.*

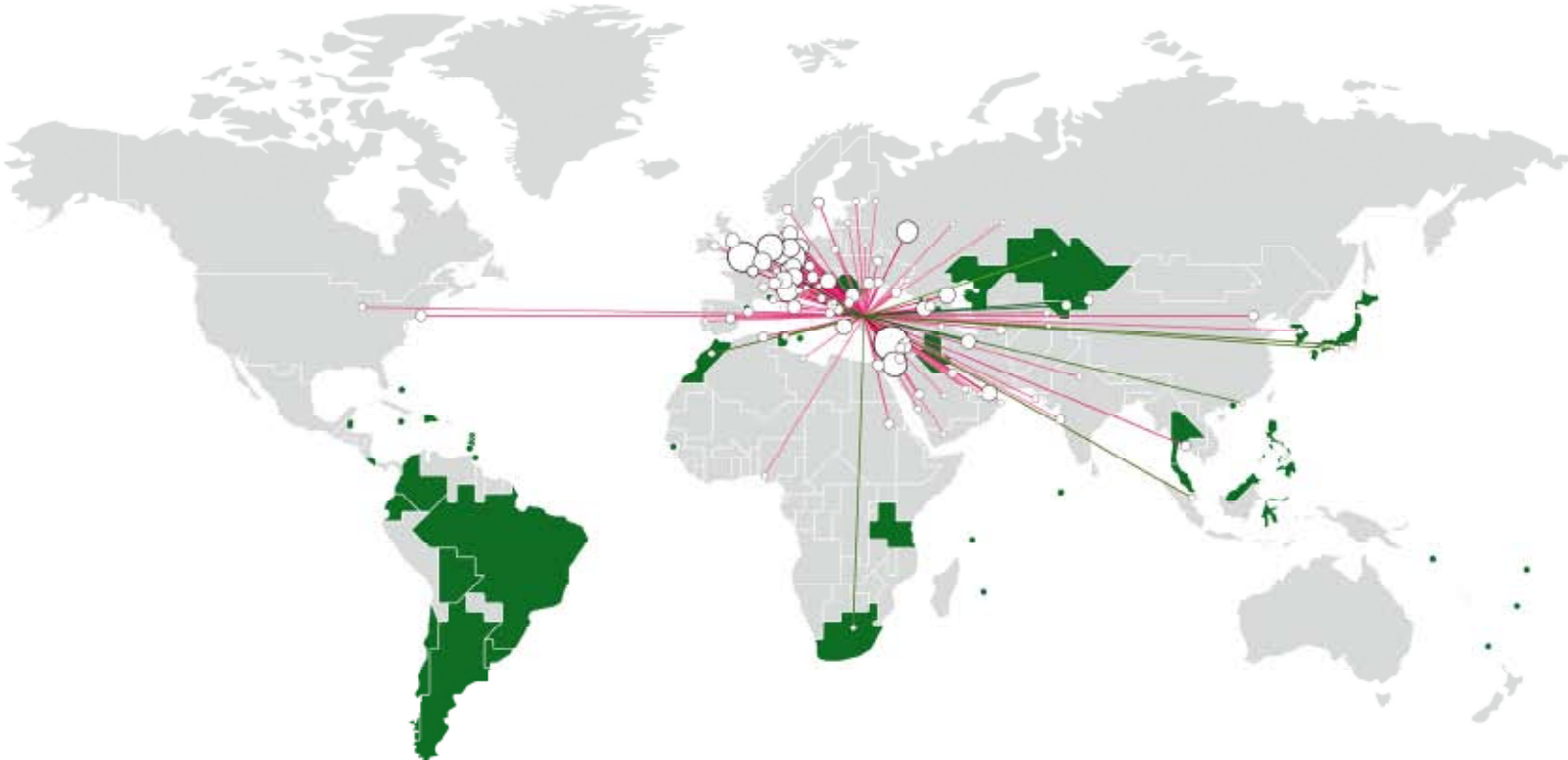
Bilmek, kontrol edebilmek için gereklidir. Bu yüzden bütün adlandırmalar, sayımlar, gruplamalar... Geleceği planlamak için de bilmek gerekiyor; eldekiler herkese yetecek mi? Ya açıkta kalırsak? Yıllar önce, günümüzde geçerli sayılan ekonomi teorilerinin temelden yanlış olduğunu düşünen bir arkadaşım bir tartışmam olmuştu.

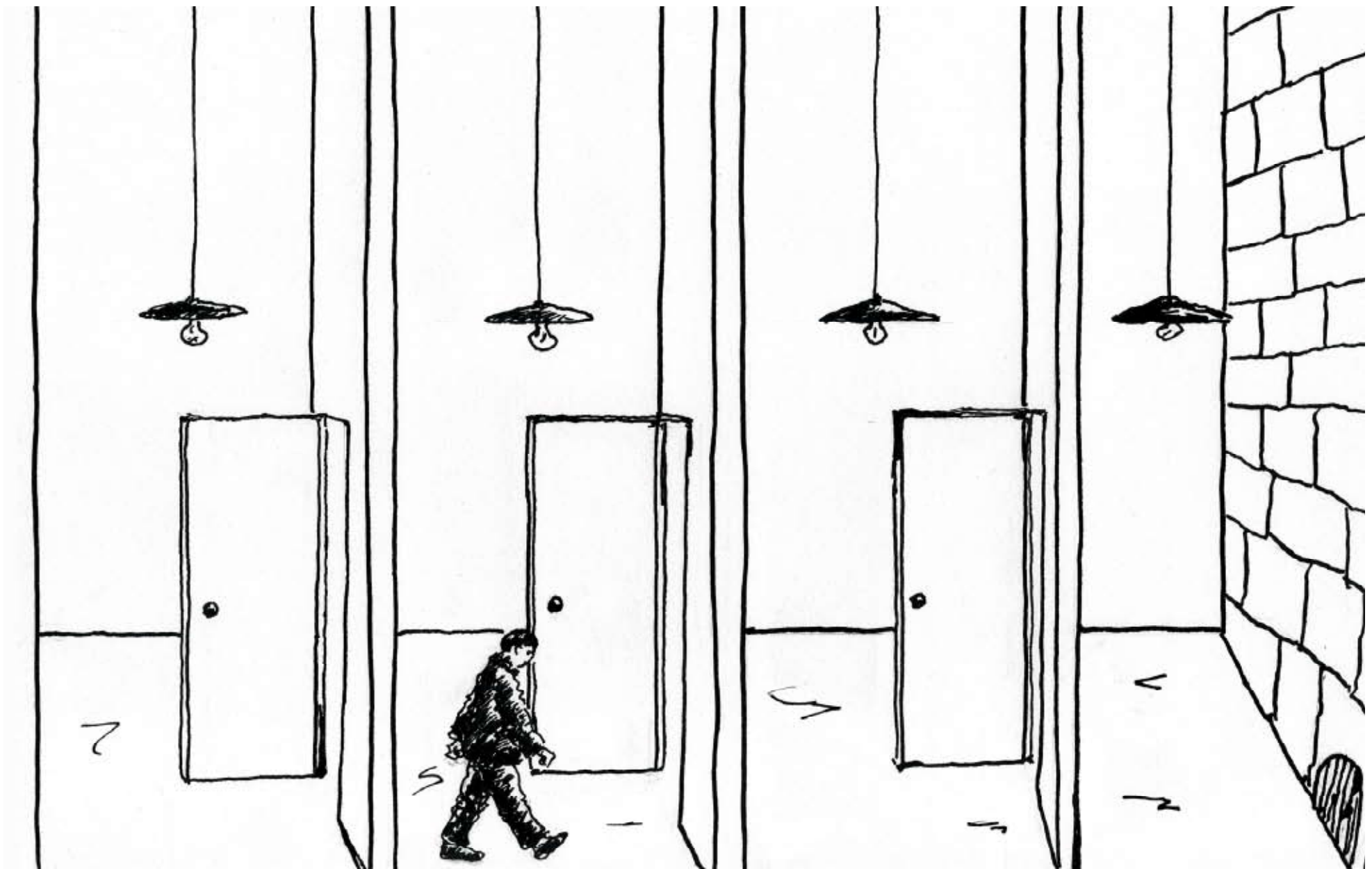
Lionel Robbins, 1932 tarihli "Kıt kaynakların insani ihtiyaçların karşılanması amacıyla kullanılması öğretisi" adlı makalesinde, modern ekonominin, onu büyük ölçüde açıklayan geniş bir tanımını vermiştir. Ekonominin temel çıkış noktası 'kıtlik' kavramıdır. Eldeki kaynakların kıt olduğu varsayımı, ihtiyaçların tatmin edilebilir olmadığı kabulünden kaynaklanır.

Robbins, sırf kaynakları kıt olarak tanımlamamızdan dolayı hasisleştiğimizi iddia etmiştir. Ona göre, çıkış noktamızı tersine çevirip, bir tek tohumun yüzlerce meyveye dönüşebildiği gözleminden hareket edersek bu hasislikten, kurtulmamız mümkün olabilir.

CONNECTIONS

DIRECT INTERNATIONAL FLIGHTS OUT OF ISTANBUL / COUNTRIES THAT DO NOT REQUIRE VISA TO TURKISH CITIZENS

AL MASSON

Différence... Derrida talte om "différance", hvilket han skriver på fransk men stavet "forkert" med et a i stedet for et e. Selvom jeg ikke helt forstår konceptet, nyder jeg dog alligevel legen med ordene.

Le différent - og différent: et opfundet ord, et "fremmed", et nyt og et anderledes ord. Hvad er forskellen mellem différent og différent ? Det udtales ens, men staves forskelligt på fransk.

Derrida benytter verbet différencier, at være forskellig fra, til forklaring af sit koncept. I det lille ord fra, betones på dansk samtidig sammenhæng, lighed og det fælles udgangspunkt, indeholdende i udsagnet om forskellighed. På fransk ligger der i ordet différencier en klar mulighed for afstandtagen til og distance fra noget eller nogen, det være sig i rum eller tid. En distance der kan være nødvendig for at kunne tillade nærhed eller skabe grobund for akklimatisering i nye omgivelser.

Det bliver klart, at ord kun kan bruges og give mening til ting og ideer i sammenhæng med hinanden. Billeder, givet af et bestemt ord, forbliver abstrakt form og kan kun i kontekst med andre ord danne et virkeligt, eller et mere plastisk billede.

Hvilke er deres grænser og forskelle? Nu hvor jeg kan se disse ord, kan jeg lege med dem, fordi de har nuancer der stadig åbner nye døre og muligheder for forståelse. Det er en mulighed og en udfordring.

Den anden, det andet, overfor dig ... Du er nødt til at krydse grænsen for at kende den anden, den anden skal krydse grænsen for at forstå dig. Det meste af mit liv har jeg krydset grænser, verden er lille. Jeg har levet andre steder: 18 år i USA, 13 år i Danmark, et par år i Belgien, et par år i Venezuela ... hvilket sted bliver det næste?

Jeg føler mig som en kamæleon. Når jeg er i Frankrig, føler jeg mig ikke længere fransk, og jeg er ligeglad. Også det gør mig anderledes, anderledes end en amerikaner, en franskmænd, en dansker og en tyrker ... som jo selv er forskellige i forhold til hinanden ... en différence fra en différence.

Jeg har i årenes løb lært at rejse let, to travel light, at komme af med tung bagage. Det har hjulpet mig til at blive accepteret, men også til selv at acceptere de grænser der er blevet mig givet. Måske kan kun den, der rejser let undgå at overføre sin vægt og sine begrænsninger på andre og undgå at drage skade af andres begrænsninger.

Differérence...Derrida sprach von "differance", ein französisches Wort, „falsch“ buchstabiert mit einem „a“ statt einem „e“. Auch wenn ich das Konzept nicht ganz verstehe, genieße ich dennoch das Spiel mit den Wörtern.

Le différent – und le différent: ein erfundenes Wort, ein „fremdes“, ein neues und andersartiges Wort. Worin besteht der Unterschied zwischen différent und différent? Die Aussprache ist dieselbe auf Französisch, aber sie werden unterschiedlich geschrieben.

Derrida benutzt das Verbum différencier, sich unterscheiden von, um sein Konzept zu erklären. Mit dem kleinen deutschen Wort von wird Zusammenhang, Gleichheit und der gemeinsame Ausgangspunkt in der Aussage über Verschiedenartigkeit betont. Im französischen différencier liegt die Möglichkeit eines Abrückens von und einer Distanz zu etwas oder zu jemandem, sei es räumlich oder zeitlich. Eine Distanz, die notwendig sein kann, um Nähe zu erlauben oder den Nährboden für eine Anpassung in einer neuen Umgebung zu schaffen.

Es wird deutlich, dass Wörter nur im Zusammenhang verwendet werden können und so Dingen und Ideen einen Sinn geben. Bilder durch ein bestimmtes Wort hervorgerufen, bleiben abstrakte Form und können nur im Kontext mit anderen Wörtern wirklich oder plastisch werden.

Wo sind ihre Grenzen und Unterschiede? Jetzt, wo ich die Wörter sehen kann, kann ich mit ihnen spielen, weil sie Nuancen haben, die immer wieder neue Türen öffnen und Verständnis ermöglichen. Eine Möglichkeit und eine Herausforderung.

Der andere, das andere, dir gegenüber...Du musst die Grenze überqueren, um den anderen zu kennen, der andere muss die Grenze überqueren, um dich zu verstehen. Die meiste Zeit meines Lebens habe ich Grenzen überquert, die Welt ist klein. Ich habe an anderen Orten gelebt: 18 Jahre in den USA, 13 Jahre in Dänemark, ein paar Jahre in Belgien, ein paar Jahre in Venezuela...welcher Ort wird der nächste?

Ich fühle mich wie ein Chamäleon. Wenn ich in Frankreich bin, fühle ich mich nicht länger wie ein Franzose, und das ist mir egal. Auch das macht mich andersartig, anders als ein Amerikaner, ein Franzose, ein Däne oder ein Türke...die ja auch untereinander verschieden sind... eine différence von einer différence.

Im Laufe der Jahre habe ich gelernt leicht zu reisen, to travel light. Schweres Gepäck los zu werden. Das hat mir geholfen, akzeptiert zu werden, aber auch zu einem Akzept der mir gegebenen Grenzen. Vielleicht kann nur wer leicht reist, vermeiden, sein eigenes Gewicht und die eigenen Begrenzungen auf andere zu übertragen, und so vermeiden, durch die Begrenzungen anderer geschädigt zu werden.

"Différence"... Derrida, kelimenin Fransızca aslının, E harfinin yerine A kullanılması suretiyle "yanlış" yazılması yoluyla türetilmiş bir sözcük olan "différance" den bahsetmiştir. Derrida'nın maksadını tam anlamış olmasam da, kelimelerle oynamayı seviyorum .

Le différent - ve le différent : uydurulmuş bir kelime, 'yabancı', yeni ve farklı bir kelime... différent ile différent arasındaki fark nedir? İkisinin de Fransızca telaffuzu aynı ama yazılışları aynı değil

Derrida kendi konseptini açıklayabilmek için, 'birşeyden ya da birinden farklı olmak' anlamındaki, "différencier" fiilinden faydalanıyor... Buradaki "-den" ekinin Danca karşılığı olan "fra", "birin-den/birşey-den farklı olmak" şeklinde kullanıldığında, farklılık kavramının içindeki, "alakalı olma", "eşit olma" ve "ortak çıkış noktasına sahip olma" özelliklerinin hepsinin birden altını çizer. Fransızca'da "différencier" kelimesi ise, onu kullanan kişinin, bir şey ya da kişi ile arasına, zaman ya da mekan içinde net bir mesafe koyabilmesi ihtimalini barındırır. Arasında mesafe olan şey ya da kişiler arasında bir yaklaşma olabilmeye imkan sağlayabilmek için ya da girilen yeni bir ortam içinde bir başkalaşım sürecinin yaşanabilmesine zemin sunabilmek açısından gerekli bir mesafedir bu.

Açıktr ki, kelimeler yalnızca birbirleriyle ilişki içindeki şey ya da düşüncelerle birlikte kullanılabilirler ve ancak bu durumda bir anlam ifade ederler. Belirli bir kelimenin tek başına iken yarattığı görüntüler soyuturlar ve ancak başka kelimelerle bir araya geldiklerinde sahici, ya da daha plastik bir görüntü yaratabilirler.

Kelimelerin sınırları ve farklılıkları nelerdir? Şimdi bu iki kelimeye bakarken, onlarla oynayabilirim, çünkü aralarında yeni kapılar ve yeni anlama imkanları sunan nüanslar bulunuyor.

Öteki, başkası, senin karşındaki... Ötekini tanımak için sınırı geçmek zorundasın, öteki de seni tanımak için sınırı geçmelidir. Hayatımın büyük bir kısmı sınırlar aşmakla geçti. Dünya küçük. Değişik yerlerde yaşadım : 18 yıl ABD'de, 13 yıl Danimarka'da, birkaç yıl Belçika'da, birkaç yıl Venezuela'da... Bir sonraki durak acaba neresi?

Kendimi bir bukalemun gibi hissediyorum. Fransa'da iken kendimi artık Fransız hissetmiyorum ve bu umurumda da değil. Bu da beni farklı yapan şeylerden biri... Beni, birbirlerine kıyasla farklı bireyler olan bir Amerikalı'dan, bir Danimarkalı'dan ve bir Türk'ten farklı yapan... en différence'dan en différence.

Yıllar ilerledikçe ağırlıksız yolculuk yapmayı (travel light), ağır bagajlardan kurtulmayı öğrendim. Bu, kabul edilmeme ve benim de bana sunulan sınırları kabul etmeme yardımcı oldu. Belki de sadece ağırlıksız yolculuk yapanlar, kendi ağırlıklarını ve sınırlılıklarını başkalarına yüklemekten uzak durabilirler ve belki de sadece onlar, başkalarının sınırlılıklarından zarar görmekten kurtulabilirler.

- A** "Anadolu"machen [betrügen,...]
ANADOLU ETMEK
kandırmak, aldatmak
- B** Honig holen/nehmen [Küssen]
BAL ALMAK
Öpmek
- C** Die Leber feiern lassen - [Das Gefühl bei der ersten Zigarette nach langer R-pause]
CİGERLERİ BAYRAM ETMEK (fars.-türk)
Bir süre sigara içmedikten, sigarasız kaldıktan sonra yakılan ilk sigaradan çok zevk almak
- Ç** "Çaça" [jemand der auf Probe arbeitet..]
ÇAÇA (yun. tsatsa, "abla")
Bir işte deneyimli, kıdemli olan kimse.
- D** Rauch, [schlecht, unwohl]
DUMAN (es. türk. tuman'dan)
kötü, perişan
- E** Sechshundfünfzig - [härter als eine Ohrfeige, aber leichter als ein Faustschlag]
ELLIALTI
Tokat, samar - Tokattan sert, yumruktan hafif el darbesi, sille -
Fußballer - [jemand, der kein Interesse an pol. und gesellschaftlichen Th. hat]
- F** FUTBOLCU (ing. football;)
Sağa sola ilgi duymayan, siyasal-toplumsal sorunlar hak. bilgisi görüşü olmayan
Lächeln sich zu Werfen [....gemeinsam lachen und Spaß haben]
- G** GÜLLÜM ATMAK
Bir kaç kişi biraraya gelerek gülüp eğlenmek
- H** Hinterland [Der Hintern umg.s.: Popo. Der Schenkel]
HINTERLAND (alm→tur.)
Kalçalar, kıç....
Spinat - [jemand wertloses, niveauloses]
- I** İSPANAK (lat. spinacia.)
Aşağılık, değersiz kimse
- İ** Schnur, Strang [Haus, wohnung; Gelt in der h. tasche/hand; Todes strafe]
İP (kişiyile bağı açısından)
- J** Ev, hane - para; çepteki, eldeki para - idam sehпасı - Asılarak idam
"Jüt" (ausruuf) Sein [sehr Betrunken,...]
JÜT OLMAK
Asırı sarhoş olmak; kendisinde geçecek kadar esrimek
- K** "Wie eine Maus in ein krug fallen [ungewollt schwanger werden
KÜPE SIÇAN DÜSMEK
gebe kalmak
- L** Leyla (ar.name) [jemand der sehr Betrunken ist]
LEYLA (ar.)
Sarhoş, esrik; çok içip aşırı sarhoş olmuş kimse

Pils champignon [eine Lüge..]

MANTAR (yün. mantarı.)

Yalan; hile

Lam mit Hufen [Eselfleisch, dass als Lammfleisch verkauft wird]

NALLI KUZU (ar. → tür.)

Etinin koyun-kuzu eti diye satılması etinden sucuk vb. yiyecekler; Esek, At zu einem Sitzplatz werden [An einem Ort gefesselt sein, Sitzengeblieben sein]

OTURAK OLMAK

Bir yerde, oturup kalmak

.. Ente [Bus, Minibus Fahrzeuge, jemand der irregulär zwischen den Haltestellen einsteigt]

Otobüs, minibüs gibi ulaşım araçlarına, ana durak. değil de, yol boyunca binen yol. Eingepackt sein [auf frischer Tat ertappt worden sein, Hand schellen anleg.]

PAKETLENME (fr. → türk.)

Yakalanma, -yakalanıp bağlanm, kelepçelenme

Onkel recep [ein Zuständiger, Ansprechpartner (z.B. an der Rezeption)]

RECEP AMCA (fr. réception)

Resepsiyon; bir kuruluşun resepsiyonda görevli kimse

Das Gesicht von jemandem verwandelt sich in ein Mit.markt [Durcheinander, verwirrt]

SURATI ÇARŞAMBA PAZARINA DÖNMEK

Düzensiz, karmakarışık

zucker, [Schön, anziehend, hübsch]

ŞUGAR (çing.)

Güzel, hoş, alımlı

"Tatara Titiri" [jemand nutzloses, nichtsnutz]

TATARA TİTİRİ

işe yaramaz, önemsiz, değersiz

Schmeiß kleine Stücke, damit es die kücken essen [Übertreibung nicht...]

UFAK AT DA CİVCİVLER YESİN

"abartacaksın bari azabart"

Angsthase

ÜTEK

korkak

"voyvo" [wort dass genutzt wird, um jemanden auf den Arm zu nehmen...]

VOYVO

Birisine alay etmek için söylenir

Öl farbe [verwendet um das Platz gemacht wird bei Menschenmengen]

YAGLI BOYA

"Çekilin, açılın, yol verin"

Klingel mi/yoner [obdachlose, Arme Menschen]

ZİL YONER

Züğürt, hiç parası olmayan, aç açık kimse

M
N
O
Ö
P
R
S
S
T
U
Ü
V
Y
Z

ARGOİSTAN /ARGOBUL /ARGOİSTANBUL

ARGO er en gaden frugt, der, hvis den indtages indenfor lukkede kredse, kan skænke den største nydelse. Hvis den derimod anvendes i den forkerte kontekst, kan det føre til store vanskeligheder eller endda koste livet, da denne frugt indeholder giftige substanser.

Ad mange omveje, ofte gennem seksuelle eller „beskidte“ referencer, opstår gaden „illegale“ sprog og sproget i de forskellige communities og manifesterer der sin enorme livskraft.

Disse ARGO-communities, som de findes på universiteter, i straffeanstalter, blandt taxichauffører og sælgere, blandt pushere, i bordeller og i mange andre sammenhænge, er udtryk for en åben organisme, der reagerer på enhver bevægelse i samtidskulturen.

ARGO lever af kraften, med „rene“ ord at kunne henvise til noget der for det meste kun er at finde under skammens og det traditionelle tabus dække, men som samtidig ikke kan bremses eller holdes tilbage. Derfor strømmer ARGO ud af alle revner og åbninger, og derfor findes der eksempelvis ca. 250 ARGO-begreber for mandens genitalier og ca. 30-50 ord for det kvindelige kønsorgan. Måske er det fordi ARGO hører mere hjemme i en mandeverden, præget af forestillinger om ekspansion, end i en traditionelt set mere passiv kvinderolle. Men alligevel må man ikke undervurdere kvindens medskabende potentiale, for kvinder synes snarere at benytte ARGO med intelligens og nydelse, end fulgt af en beskidt latter. ARGO er et udtryk for et naturligt behov hos mennesket og er åbent for alle former for opfindelser, også overtagelse fra andre sprog.

At lytte et øjeblik til ARGO betyder for et kort øjeblik at kunne løfte op og kigge under skørtet, som børnene i skolegården gør det. De leger den ældgamle leg om lysten ved at overskride grænser og regler.

ARGOİSTAN /ARGOBUL /ARGOİSTANBUL

ARGO ist eine Frucht der Straße die, bei Einnahme in geschlossenen Kreisen, höchsten Genuss schenken kann. Wird sie jedoch in dem verkehrten Kontext verwendet, kann es zu großen Schwierigkeiten führen oder einem gar das Leben kosten, da diese Frucht toxische Substanzen enthält.

Über viele Umwege, oft in sexuellen oder ‚schmutzigen‘ Verweisen, entsteht und manifestiert sich die enorme Lebenskraft der ‚illegalen‘ Sprache der Straße und in den unterschiedlichen communities.

Diese ARGO-communities, wie es sie in Universitäten, in Strafanstalten, bei Taxifahrern und Verkäufern, unter Drogendealern, in Bordellen und vielen weiteren Zusammenhängen gibt, sind Ausdruck eines offenen, auf jede Regung der zeitgenössischen Kultur, reagierenden Organismus.

ARGO lebt von der Kraft mit ‚sauberen‘ Wörtern auf etwas verweisen zu können, das meist nur unter dem Rock der Scham und des traditionellen Tabus existiert, das aber doch nicht zu bannen oder zu bremsen ist. So quillt ARGO aus jeder Ritze und Öffnung und deshalb gibt es zum Beispiel für die Genitalien des Mannes etwa 250 ARGO-Begriffe und für das weibliche Organ 30-50 Wörter. Wahrscheinlich ist ARGO eher in einer von Vorstellungen der Expansion geprägten Männerwelt entstanden, als einer traditionell betrachteten passiven Frauenrolle erwachsen. Und doch sollte man die mitgestaltende Rolle der Frau nicht unterbewerten, denn Frauen scheinen ARGO gar eher mit Intelligenz und Genuss anzuwenden, als mit einem dreckigen Lachen. ARGO ist Ausdruck eines natürlichen Bedürfnisses der Menschen und ist offen für alle Art von Erfindungen, auch für die Übernahme aus anderen Sprachen.

Dem ARGO einen Augenblick zu zuhören, bedeutet einen kurzen Augenblick unter den Rock schauen zu dürfen, so wie es Kinder auf dem Schulhof tun. Sie spielen das uralte Spiel von dem Genuss, Grenzen und Regeln zu überschreiten.

ARGOİSTAN /ARGOBUL /ARGOİSTANBUL

ARGO, kapalı çevrelerde yendiğinde büyük lezzet verebilen bir sokak meyvesidir. Ancak eğer yanlış ortam ve bağlamda kullanılırsa, büyük sıkıntılara yolaçabilir, hatta cana malolabilir. Zira bu meyve, içinde zehirli maddeler barındırır.

Sokağın "yasadışı" dili ve çeşitli cemiyetlerin kendilerine has dilleri, bu cemiyetlerin kendi içinde, çoğunlukla cinsel ya da "pis" referanslardan yararlanarak ve çok sayıda dolambaçlı yollardan geçerek ortaya çıkar ve sınırsız boyuttaki ayakta kalma ve kendilerini yenileme güçlerini de bundan alır.

Bu ARGO-cemiyetleri, ki üniversitelerde, cezaevlerinde, taksit şöforleri, satıcılar ya da torbacılar arasında, genelevlerde ve çok sayıda başka bağlamlarda bulunabilirler, güncel kültürde yaşanan her türlü hareketlenmeye tepki veren birer açık organizmanın ifadesidirler.

ARGO'nun gücü, çoğunlukla utanç duygularının ya da tabuların örtüsü arkasında kalan ama frenlenmesi ya da bastırılması da mümkün olmayan şeylerden "temiz" kelimeler kullanarak bahsedebilmesinden gelir. Bu yüzden ki, ARGO, bütün çatlaklardan ve açıklıklardan sızar ve yine bu yüzden ki yaklaşık olarak erkek cinsel organının 250, kadın cinsel organının da 30-50 civarı farklı ARGO-karşılığı bulunur. Belki de ARGO, geleneksel olarak daha pasif konumda yer almış olan kadın cinsel kimliğine kıyasla, daha çok genişleme ve yayılma hayalleri üzerine kurulmuş olan erkek dünyasına ait olan bir şeydir. Ama yine de kadının yaratıcı potansiyelini küçümsemek lazım, çünkü ARGO'yu kadınların, daha çok, arkasından pis bir gülüş fırlatarak değil, akıl ve keyif dolu bir şekilde kullandıkları görülüyor. ARGO insanın doğal bir ihtiyacının dışavurumudur ve her türlü yeni buluşa ve başka dillerden yeni aktarımlara açıktır.

ARGO'ya bir anlığına kulak vermek, okul bahçelerinde çocukların yaptığı şekilde, eteği kaldırıp kısa bir an için altına bakabilmektir. O çocuklar, sınırları aşma ve kuralları ihlal etme arzusuna dayalı o eski oyunu oynamaya devam etmektedirler.

NALAN YIRTMAÇ - WORKERS

In den 60er Jahren sind tausende von Arbeitern aus der Türkei nach Dänemark, Deutschland, Holland und Belgien gegangen. Da es heutzutage nicht mehr effizient genug ist, ausländische Arbeiter einzustellen, haben die meisten grossen Konzerne ihre Fabriken nach China, Thailand, Rumänien, in die Türkei und nach Südamerika verlegt, da man dort mit Billiglohnarbeitern mehr Gewinne erzielen kann.

Mich interessiert die Problematik der Menschen, die aus ihren Ländern ausgesiedelt sind, um in Europa arbeiten zu können, und die dadurch bewirken, dass die Leiter dieser Firmen mit dem Standortwechsel in andere Länder Billiglohnarbeiter einstellen.

I 60erne rejste tusindvis af arbejdere fra Tyrkiet til Danmark, Tyskland, Holland og Belgien. Da det i dag ikke længere er effektivt nok at ansætte udenlandske arbejdere, har de fleste store koncerner lagt deres fabrikker i lande som Kina, Thailand, Rumænien, Tyrkiet og Sydamerika. Der kan man med billig arbejdskraft maksimere sin profit.

Jeg er interesseret i historien om de mennesker, der udvander fra deres lande for at arbejde i Europa, og som på den måde danner grundlag for, at virksomhederne ved en flytning til et andet land ansætter billig arbejdskraft.

60'li yıllarda Türkiye'den binlerce işçi Danimarka'ya, Almanya'ya, Hollanda'ya ve Belçika'ya çalışmaya gitti. Avrupa'da yabancı işçi çalıştırmak günümüzde artık karlı olmaktan çıktığı için büyük şirketlerin çoğu, fabrikalarını, Çin, Tayland, Romanya, Türkiye gibi ülkelere ve Güney Amerika'ya taşıdılar. Buralarda ucuz işgücü sayesinde karlarını maksimize edebiliyorlar.

Yerlerini yurtlarını terk edip çalışmak için Avrupa'ya giden ve bu şekilde bugün şirket yöneticilerinin fabrikalarını bir başka ülkeye taşımak suretiyle ucuz işgücü temin edebilmelerine zemin hazırlamış olan insanların hikayesi benim ilgimi çekiyor.

NE MUTLU
"TÜRKÜM"
DIYEN

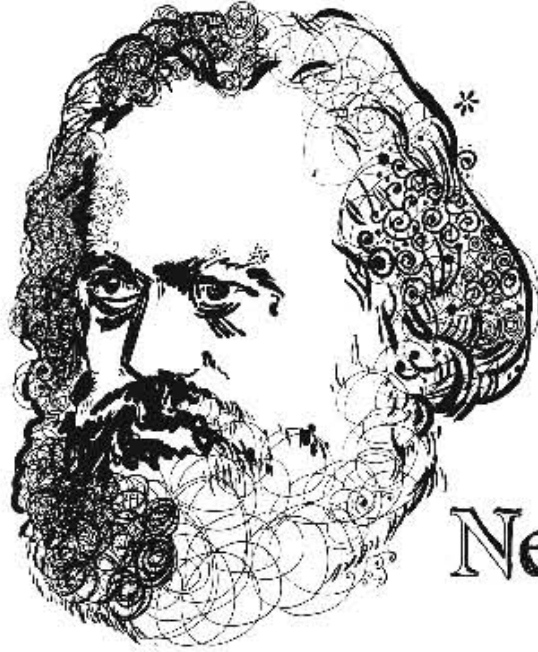
NE

"KÜRDÜM"
DIYEN

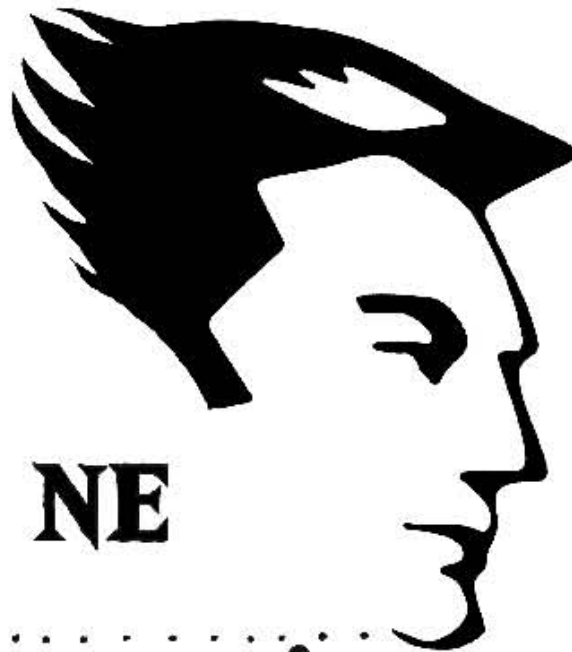
NE

"ERMENİYİM"
DIYEN

Ne

"KOMÜNİSTİM"
diyən

NE

"GAY'İM"
DIYEN

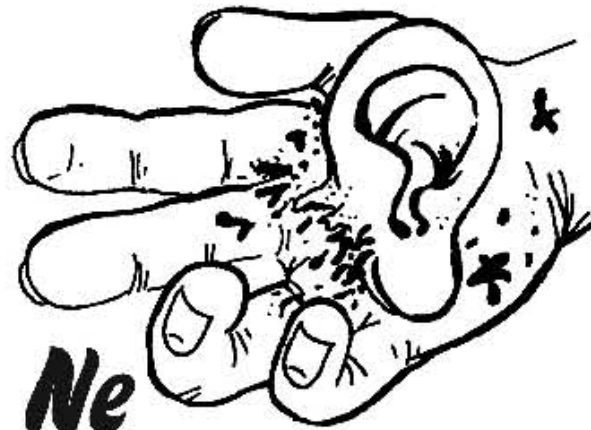
NE

"ORTODOKSÜM"
DIYEN

Ne

"OROSPUYUM"
diyən

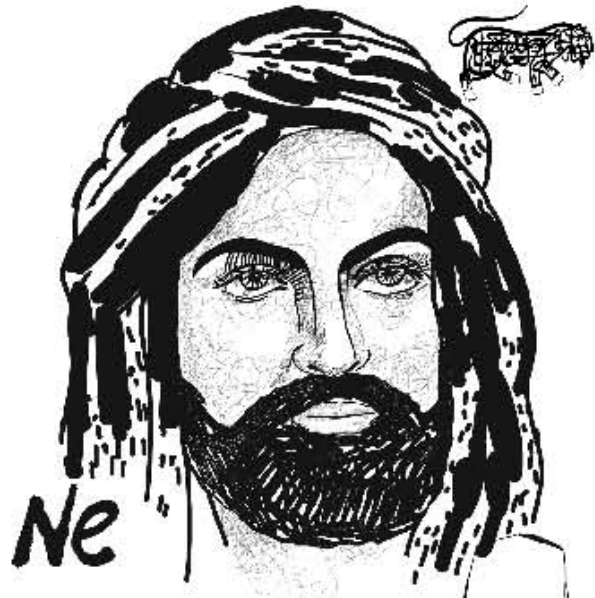
Ne

"KAFAYI YEDİM"
diyən

NE

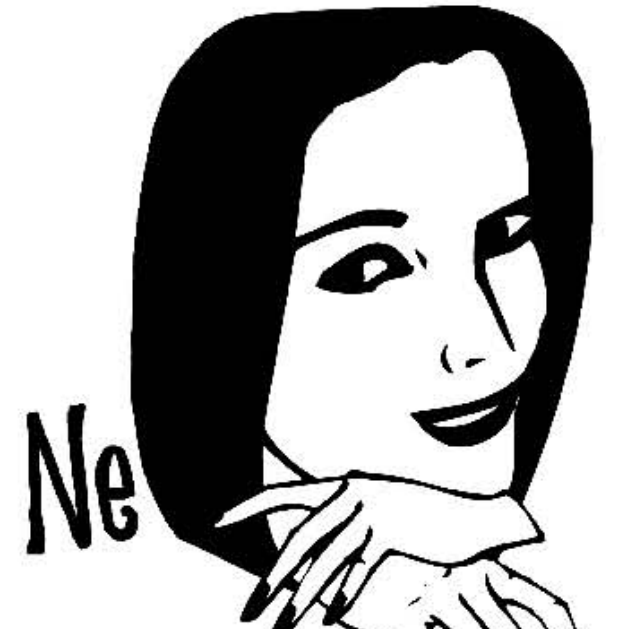
"İŞSİZİM" DIYEN

.....
"aleviyim"
diyen

.....
"UZUN SAÇLIYIM"
DIYEN

.....
"Laik'im"
diyen

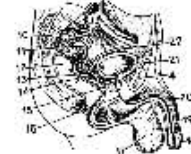
NE
"MALATYA'DA
MİSYONERİM"
DIYEN

.....
"Sırımı yaşayamıyorum"
diyen

Ne
"transseksüelim"
diyen

.....
"kadınım"
diyen

Ne
"Orhan Pamuk
akıllı olsun"
diyen

Ne
"UMRUNDA
DEĞİL"
diyen

Plakat for alle minoriteter / 2007 / EXTRAMÜCADELE

Hvor glædeligt for den, der siger jeg er "tyrker"
Men samtidig:
Hvor for den, der siger jeg er „kurder“
Hvor for den, der siger jeg er „armenier“
Hvor for den, der siger jeg er „alevit“
Hvor for den, der siger jeg har „langt hår“
Hvor for den, der siger jeg er „sekularist“
Hvor for den, der siger jeg er „kommunist“
Hvor for den, der siger jeg er „gay“
Hvor for den, der siger jeg er „ortodoks“
Hvor for den, der siger jeg er „missionær i Malatya“
Hvor for den, der siger jeg kan ikke dyrke „min tro“
Hvor for den, der siger jeg er „transseksuel“
Hvor for den, der siger jeg er „luder“
Hvor for den, der siger jeg er „gået fra forstanden“
Hvor for den, der siger jeg er „arbejdsløs“
Hvor for den, der siger jeg er „kvinde“
Hvor for den, der siger „Orhan Pamuk må opføre sig ordentligt“
Hvor for den, der siger jeg er „ligeglad“

Titlen på minoritetsplakatprojektet lavet af Extrastuggle til Biennalen er: „How?“.

Folk der besøger udstillingen opfordres til at udfylde de tomme felter på plakaterne med de penne, der stilles til rådighed som en del af projektet. Når alle disse sætninger er blevet udfyldt i fællesskab, vil den første Extrastuggle-plakat være færdig, skabt af den kollektive intelligens. De mennesker der har været med til at udfylde de blanke steder, vil have påvirket udstillingen og deltaget i biennalefesten.

Extrastuggles raison d'être er at vise, at grafisk design ikke nødvendigvis kun lever hånd i hånd med kapitalen. Som antydnet i minoritetsplakaterne, der er designet med regionale, grafiske elementer, er målet for familien, for kvarteret, byen og landet helt enkelt: der kommer en dag, hvor alle minoriteter i Tyrkiet vil kunne sige: „Hvor dejligt for mig, at jeg bor i Tyrkiet!“ Ja, måtte de kunne bidrage til det ...

ISCOBE er en smykkeserie, der henvender sig til den moderne kvinde - Kvinden der kender sine grænser.

ISCOBE (IstanbulCopenhagenBERlin) er udviklet specielt med henblik på det dansk-tyrsk-tyrskiske publikum. Under sloganet *Kvinde kend dine grænser* - Bær dem udenpå opfordrer denne kollektion den moderne kvinde eller mand til at vise sine grænser. Enhver kvinde og mand bærer sine indre og ydre grænser i sig som en del af nationalitet, kultur og historie, ligegyldig hvor i verden de kommer fra.

ISCOBE kollektionen er ikke skabt ud fra et politisk, dogmatisk synspunkt, men ud fra et æstetisk skøn.

ISCOBE er udviklet til at vække associationer til de forskellige landes historie og kulturelle udvikling.

ISCOBE vil opfordre til eftertanke om, hvordan ethvert menneske er påvirket af de grænser, der er det givet.

ISCOBE åbner grænseløse muligheder: denne kollektion er blot den første, og kan udvikles og udvides med uendeligt mange andre og nye modeller.

ISCOBE præsenterer stolt sin første kollektion, bestående af følgende 5 modeller:

BERLIN: De allieredes fire sektorer i Berlin
BOSPORUS: Bosporusstrædet der deler Europa og Asien, aftenlandet og morgenlandet
CYPERN: Grænsen på Cypern
SLESVIG: Den demokratisk valgte grænse mellem Tyskland og Danmark i Slesvig
GRØNLAND: Grønland, verdens største ø og en del af det danske kongedømme

Ethvert folk, ethvert menneske, lever bestemt af forskellige ydre grænser, men bærer også forskellige grænser i sig. Grænser er noget man ofte kan se på et kort, men de kan også være skjulte, ubevidste eller endda forbudte.

Hvorfor ikke bære dem på os?

Kun de grænser vi kender, kan se og forstå, kan vi også overskride, hvis de bliver til begrænsninger.

Begrænsningen ligger ikke på os, men i os.

Poster für alle Minoriteten / 2007 / EXTRAMÜCADELE

Wie erfreulich für den, der sagt ich bin "Türke"
Aber gleichzeitig:
Wie für den, der sagt ich bin „Kurde“
Wie für den, der sagt ich bin „Armenier“
Wie für den, der sagt ich bin „Alevit“
Wie für den, der sagt ich habe „langes Haar“
Wie für den, der sagt ich bin „Säkularist“
Wie für den, der sagt ich bin „Kommunist“
Wie für den, der sagt ich bin „Gay“
Wie für den, der sagt ich bin „Orthodoks“
Wie für den, der sagt ich bin „Missionar in Malatya“
Wie für den, der sagt ich kann „meinen Glauben“ nicht ausleben
Wie für den, der sagt ich bin „Transsexuell“
Wie für den, der sagt ich bin „eine Prostituierte“
Wie für den, der sagt ich habe „den Verstand verloren“
Wie für den, der sagt ich bin „Arbeitslos“
Wie für den, der sagt ich bin „eine Frau“
Wie für den, der sagt „Orhan Pamuk muss sich ordentlich benehmen“
Wie für den, der sagt mir ist es „egal“

Der Titel des Minoritätsposterprojekts von Extrastuggle für die Biennale ist: „How?“.

Die Besucher der Ausstellung werden aufgefordert, die leeren Felder auf den Postern mit den Stiften auszufüllen, die als Teil des Projektes zur Verfügung stehen. Wenn all diese Sätze gemeinsam ausgefüllt wurden, ist das erste, aus der kollektiven Intelligenz entstandene Extrastuggleposter fertig. Die Menschen die mitgeholfen haben, die blanken Stellen auszufüllen, werden die Ausstellung beeinflusst und an dem Biennalefesten teilgenommen haben.

Extrastuggles raison d'être ist es zu zeigen, dass graphisches Design nicht nur Hand in Hand mit dem Kapital lebt. Wie es in den Minoritätspostern durch regionale, graphische Elemente angedeutet wird, ist das Ziel für die Familie, für das Viertel, die Stadt und das Land ganz einfach: es kommt ein Tag, an dem alle Minoritäten in der Türkei sagen können: „Wie schön für mich, dass ich in der Türkei lebe!“ Ja, mögen sie dazu beitragen können ...

ISCOBE ist eine Schmuckkollektion die sich an die moderne Frau wendet - Die Frau die ihre Grenzen kennt.

ISCOBE (IstanbulCopenhagenBERlin) ist speziell für das Dänisch-Deutsch-Türkische Publikum entwickelt. Unter dem Slogan *Frau kenne deine Grenzen* - Trage sie sichtbar fordert diese Kollektion die moderne Frau oder den modernen Mann auf, ihre Grenzen zu zeigen. Alle Frauen und Männer tragen ihre inneren und äußeren Grenzen in sich als Teil der eigenen Nationalität, Kultur und Geschichte, ganz gleich von wo in der Welt sie stammen.

Die Schmuckkollektion ISCOBE ist nicht aus politisch dogmatischer Sicht, sondern aus einer rein ästhetischen Beurteilung entstanden.

Die Schmuckkollektion ISCOBE wurde entwickelt, um Assoziationen zur Geschichte und zur kulturellen Entwicklung der verschiedenen Länder zu evozieren.

ISCOBE will zum Nachdenken darüber auffordern, wie jeder Einzelne durch die ihm gegebenen Grenzen geprägt wird.

ISCOBE öffnet grenzenlose Möglichkeiten: diese Kollektion ist nur die erste und kann mit unendlich vielen Modellen entwickelt und erweitert werden.

ISCOBE ist stolz seine erste Kollektion aus folgenden 5 Modellen bestehend präsentieren zu können:

BERLIN: Die 4 Sektoren der Alliierten in Berlin
BOSPORUS: Der Bosphorus der Europa von Asien, das Abendland von dem Morgenland, trennt
ZYPERN: Die Grenze auf Zypern
SCHLESWIG: Die demokratisch gewählte Grenze zwischen Deutschland und Dänemark in Schleswig
GRØNLAND: Grønland, die größte Insel der Welt und ein Teil des dänischen Königreiches

Jedes Volk, jeder Mensch, lebt bestimmt von verschiedenen äußeren Grenzen, aber trägt ebenso verschiedene Grenzen in sich. Grenzen sind oft etwas, was man auf einer Karte nachsehen kann, aber sie können auch versteckt, unbewusst oder gar verboten sein.

Warum tragen wir sie nicht offen?

Denn nur die Grenzen die wir kennen, sehen und verstehen, können wir auch überschreiten, wenn sie zur Begrenzung werden.

Die Begrenzung liegt nicht auf uns, sondern in uns.

ExtraMücadele tarafından Biental için hazırlanan azınlıklar afişi projesinin başlığı "Nasıl?"

Sergiyi görmeye gelen ziyaretçilerden, projenin bir parçası olarak kullanıma sunulmuş olan kalemlerden birini ellerine alıp afişlerdeki boş alanları doldurmaları isteniyor. Bütün cümlelerdeki boşluklar, bu ortak çaba aracılığıyla doldurulduğunda, kollektif akıl tarafından üretilmiş ilk ExtraMücadele afişi de tamamlanmış olacak. Boşlukları doldurarak cümleleri tamamlayan kişiler sergiye katkıda bulunmuş ve Biental etkinliğine katılmış olacaklar.

Grafik tasarımın, yaşamak için illa sermaye desteğine muhtaç olmadığını göstermek Extramücadele'nin varlık nedeni. Mahalli grafik unsurlarla tasarlanan azınlık afişleriyle insana ve aileye, mahalleye, şehire ve ülkeye işaret edilen hedef basit:

Bir gün gelecek Türkiye'de yaşayan bütün azınlıklar "Ne mutlu ki Türkiye'de yaşıyorum!" diyecekler. Hadi hayırlısı...

PETER NANSEN SCHERFIG

ISCOBE, modern kadına, kendi sınırlarının farkında olan günümüz kadınına yönelik bir takı koleksiyonudur.

ISCOBE (IstanbulCopenhagenBERlin) özel olarak Danimarka'lı Alman - Türk kullanıcılar hedeflenerek geliştirilmiştir. Bu koleksiyon *Kadın, sınırlarını tanı*-onları üzerinde taşı sloganı ile, modern kadını (veya erkeği) kendi sınırlarını sergilemeye teşvik ediyor. Her kadın (veya erkek), dünyanın neresinden olursa olsun, kendi içsel ve dışsal sınırlarını, kendi uyruğunun, kültürünün ve tarihinin bir parçası olarak yine kendi içinde barındırır.

ISCOBE koleksiyonu, siyasi ve dogmatik bir düşünceden yola çıkılarak değil, estetik bir yaklaşım benimsenerek yaratıldı.

ISCOBE, farklı ülkelerin tarihi ve kültürel gelişimlerine çağrışımlar yaptırmak amacı gözetilerek geliştirildi.

ISCOBE, insanları, herbir bireyin, kendisine sunulmuş olan sınırlar tarafından nasıl etkilendiği konusunda düşünmeye teşvik etmek istiyor.

ISCOBE, sınırsız olanaklar barındırıyor: Bu koleksiyon sadece bir başlangıç ve daha sonsuz sayıda farklı ve yeni modeller eklenerek geliştirilmesi ve genişletilmesi mümkün.

ISCOBE, aşağıdaki 5 modelden oluşan ilk koleksiyonunu gururla sunar:

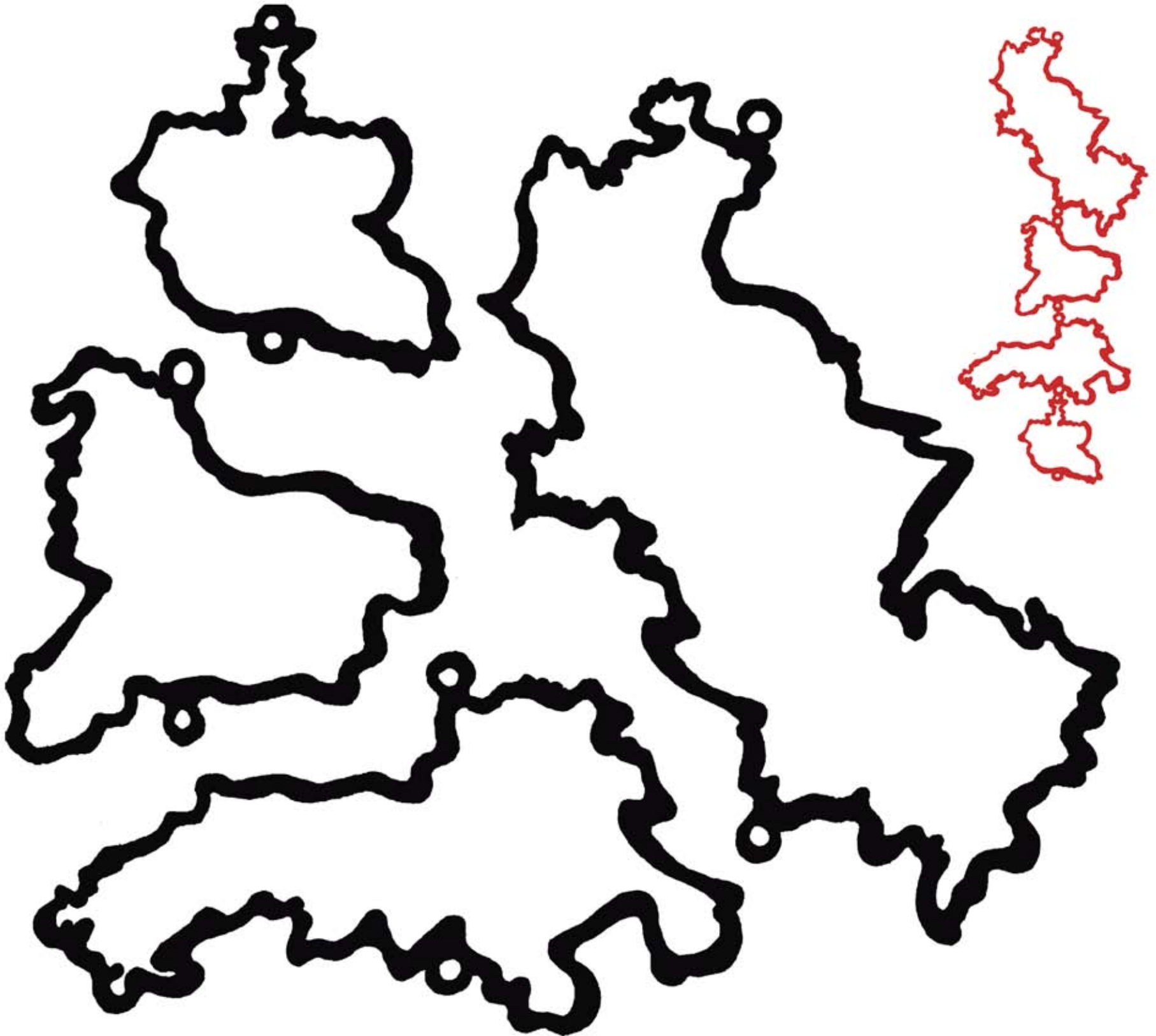
BERLİN: Berlin'de müttefik devletlere ait 4 bölge
İSTANBUL BOĞAZI: Avrupa ile Asya'yı, Doğu ile Batı'yı birbirinden ayıran İstanbul Boğazı
KIBRIS: Kıbrıs üzerindeki sınır
SCHLESWIG: Schleswig'de Almanya ve Danimarka arasında demokratik yollarla çizilmiş olan sınır
GRØNLAND: Dünyanın en büyük adası ve Danimarka krallığının bir parçası

Her halk, her insan, farklı dışsal sınırlarla belirlenmiş olarak yaşar ama aynı zamanda, kendi içinde de farklı sınırlar taşır. Sınırlar, çoğu zaman bir harita üzerinde görülebilir şeylerdir, ama bazen saklı, bilinçaltına itilmiş ve hatta yasaklanmış da olabilirler.

Neden sınırları kendi üzerimizde taşımayalım?

Sınırlar, sınır-lamaya dönüştüklerinde, sadece tanıdığımız, görebildiğimiz ve anlayabildiğimiz sınırları aşabiliriz.

Sınırlama üzerimizde değil, içimizde yer alır.

KLIP DINE EGNE GRÆNSER

Sådan laves Halskæden: Øst - vest - hjemme bedst. Berlin

Halskæden består af omridset af de 4 allierede sektorer: den amerikanske, franske, britiske og den russiske sektor, som Berlin blev delt i efter 2. verdenskrig. De tre førstnævnte sektorer indgik senere i det vi kender som Vestberlin, hvorimod den russiske sektor blev hovedstad i DDR.

Du skal bruge følgende:

- . En lille, spids saks
- . Sort snor eller små metallåse
- . Tyndt, sort skumgummi (fås i hobbyforretninger)
- . Tape

Tegningen klæbes på skumgummet med tape og klippes ud efter skabelonen. Den kan også klippes direkte ud af avisen, men vil da selvfølgelig være mere skrøbelig - ganske som en landegrænse.

Nu samles delene med snoren eller med de små låse.

Bær den med glæde – god fornøjelse!

SCHNEIDE DEINE EIGENEN GRENZEN

So wird die Halskette gemacht: Osten - Westen – Zuhause ist am Besten. Berlin

Die Halskette besteht aus dem Umriss der 4 Sektoren der Alliierten: der amerikanische, der britische, der französische und der russische Sektor, in die Berlin nach dem 2. Weltkrieg geteilt wurde. Die drei ersten Sektoren wurden später zu dem, was wir als Westberlin kennen, während der russische Sektor Hauptstadt der DDR wurde.

Du brauchst folgendes:

- . Eine kleine, spitze Schere
- . Schwarze Schnur oder kleine Verschlüsse aus Metall
- . Dünne, schwarze Schaumstoffplatten (aus dem Hobbyladen)
- . Tesafilm

Die Zeichnung wird mit Tesafilm auf dem Schaumstoff befestigt und nach der Schablone ausgeschnitten. Sie kann auch direkt aus der Zeitung ausgeschnitten werden, wird in dem Fall jedoch sehr fragil sein – genau wie die Grenzen eines Landes.

Jetzt werden die Teile mit der Schnur oder mit den kleinen Verschlüssen zusammengefügt.

Trage sie mit Freude – Viel Vergnügen!

KENDI SINIRLARINI ÇIZ, ZINCIR MISALI

Kolyenin yapılışı şöyledir : Doğusu- Batısı- Yurdum en tatlısı. Berlin

Bu kolye, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra müttefik kuvvetler arasında bölünen Berlin'deki Amerikan, Fransız, İngiliz ve Rus sektörlerinin sınır çizgilerinden oluşmaktadır. İlk üç sektör bildiğimiz Batı- Berlin, Rus sektörü ise DDR'in başkenti oldu.

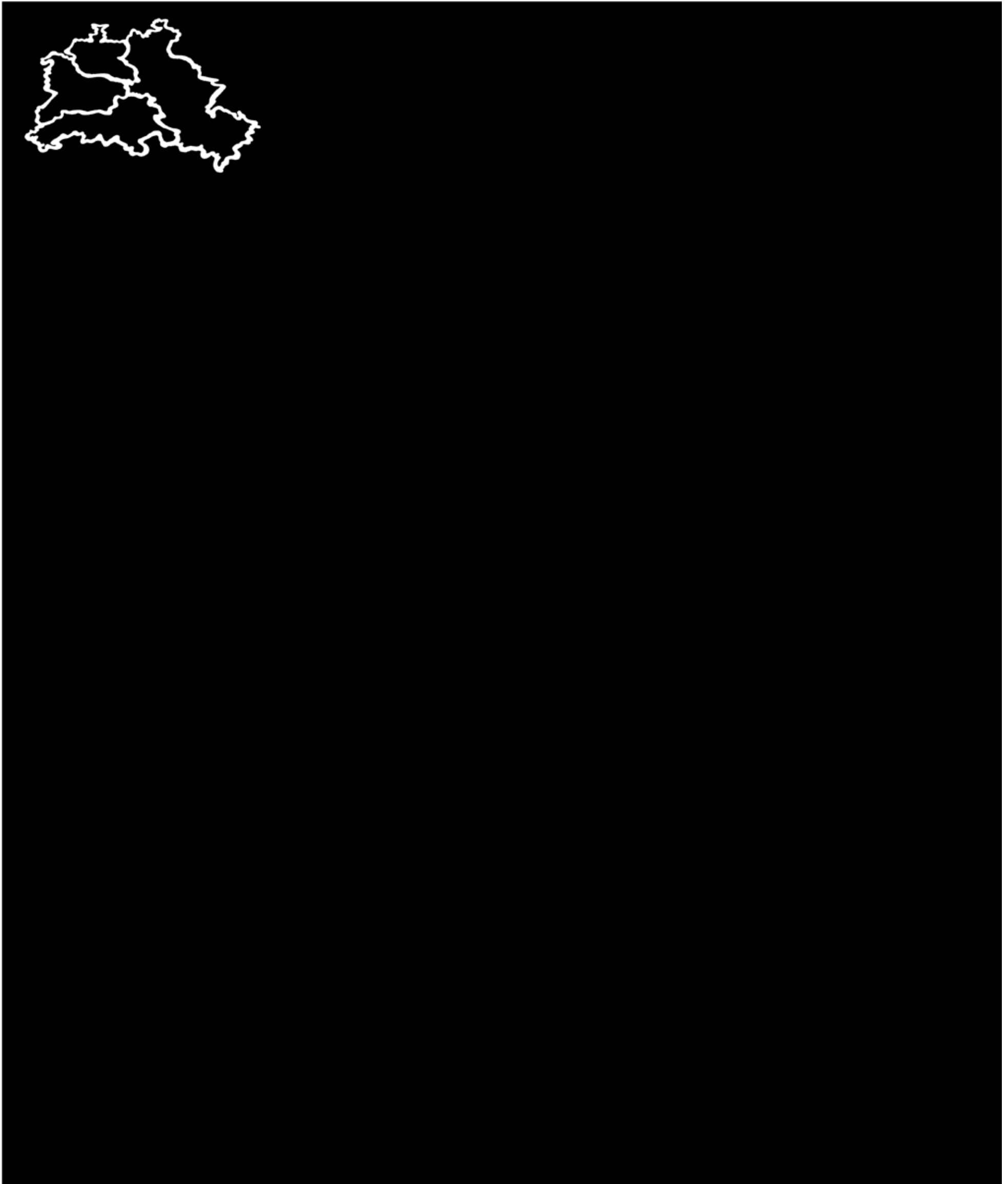
Malzemeler:

- . küçük ve sivri uçlu makas
- . siyah ip ya da küçük metal kilitler
- . İnce ve siyah köpüklü plastik (hobi dükkanlarından temin edilebilir)
- . seloteyp

Çizimi, köpüklü plastiğin üstüne seloteyp ile yapıtırıp kalıba göre kesin. Çizimi gazeteden bile kesebilirsiniz, ama tabii o zaman daha hassas ve kırılğan olur. Tıpkı bir ülkenin sınırları gibi...

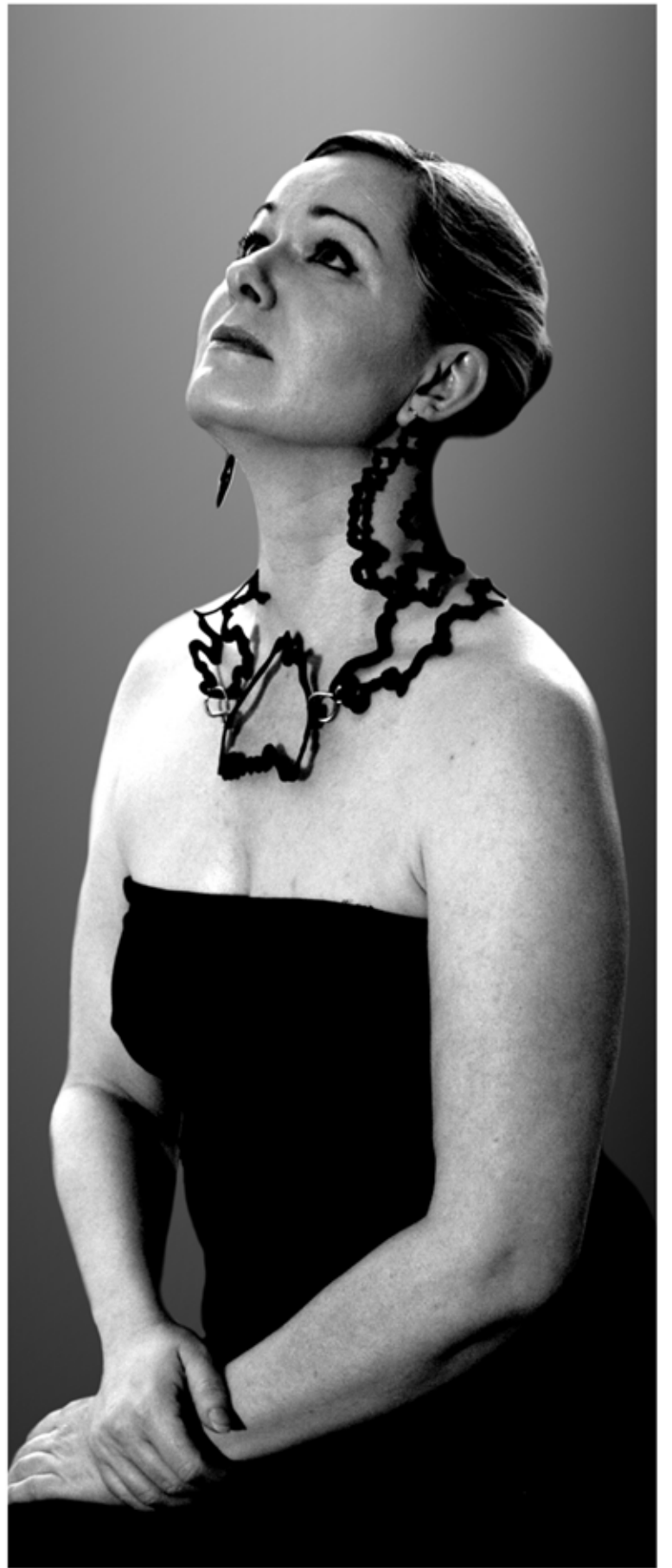
Şimdi bu parçaları ipe ya da küçük kilitlerle birleştirin.

Neşe ile kullanın! İyi eğlenceler!

ISCOBE

BERLIN

GRØNLAND/GRONLAND

BOSPORUS/ ISTANBUL BOGAZI

CYPERN/ZYPERN/KIBRIS

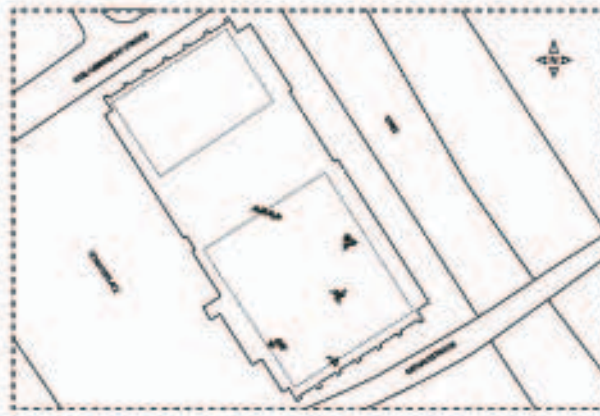

SLESVIG/SCHLESWIG

"Planlægning og spekulation spiller samme rolle i byen, som lynnedslag og oversvømmelser i urskoven: de danner det brakland, på hvilket en rigdom af arter kan udfolde sig i en overgangstid. For mange af disse arter – man behøver blot at tænke på skovjordbær i vore skove – betyder denne vandring fra den ene forstyrrelse til en næste deres form for overlevelse." / "Planung und Spekulation spielen in der Stadt die Rolle von Blitzschlag und Überschwemmung im Urwald: sie schaffen jene Brachflächen, auf denen sich für eine Zwischenperiode der Artenreichtum entfalten kann. Für viele dieser Arten – wir denken an die Rolle der Walderdbeere in unseren Wäldern – ist die Wanderung von Störung zu Störung die Form ihrer Erhaltung." / "Planlama ve spekülasyonun, şehir için oynadığı rol, yıldırım düşmesi ve sel baskının orman için oynadığı rolun aynısıdır: Bu felaketler, bir geçiş dönemi boyunca çok sayıda değişik canlı türünün açığa çıkma şansını bulabileceği, kendi haline bırakılmış boş bir alan yaratırlar. Bir aksilikten diğerine yapılan bu göç, bu türlerin çoğunun – bizim ormanlarımızdaki yabancı çilekler buna iyi bir örnektir – hayatta kalma yöntemidir."

Tekstuddrag fra "Fragestunde mit dem Erdbockkäfer – oder: Vom Abbild der Natur in unseren Köpfen" af Lucius Burckhardt udgivet i „Fortkommen.....“ R + R Verlag 1987 (i egen oversættelse.) / Textauszüge aus "Fragestunde mit dem Erdbockkäfer – oder: Vom Abbild der Natur in unseren Köpfen" von Lucius Burckhardt erschienen in „Fortkommen.....“ R + R Verlag 1987. / Tercüme ederek alıntı: "Fragestunde mit dem Erdbockkäfer – oder: Vom Abbild der Natur in unseren Köpfen", Lucius Burckhardt, "Fortkommen....." R + R Verlag, 1987.

RESTGRÖNT

Usynligt for den der betragter bygningen nedefra gemte der sig på det kæmpemæssige tagareal på Palast der Republik en lille biotop. Før den trinvis nedrivning af bygningen begyndte i 2006, var der, på et kludetæppe af bitumer, styropor og betonplader, opstået en spontan vegetation: hurtigt voksende planter såsom mos, lavarter og græssorter, ja endda træer. I april 2006 gravede jeg sammen med håndværkere fem vildtvoksende træer op.*

RESTGRÜN

Von unten unsichtbar für das Auge des Betrachters verbarg sich auf der riesigen Dachfläche des Palastes der Republik ein kleines Biotop. Vor dem schrittweisen Abriss 2006 entstand dort auf einem Flickenteppich aus Bitumen, Styropor und Betonplatten Wildwuchs aus Spontanvegetation: schnell keimende Pflanzen wie Moose, Flechten und Grassorten, sogar Bäume. Im April 2006 konnte ich zusammen mit Bauarbeitern fünf wild gewachsene Bäume ausgraben.**

ARTIK YEŞİL

Palast Der Republik'in çatısındaki devasa alanda, binaya aşağıdan bakan birisi için görünmesi mümkün olmayan küçük bir biyolojik yaşam alanı gizliydi. 2006'da binanın tedrici yıkımı başlamadan önce burada, asfalt, strofor ve beton kalıplarından oluşan zeminin üzerinde kendiliğinden oluşmuş bir bitki örtüsü vardı: Yosun, liken ve ot türleri gibi hızlı büyüyen bitkiler ve evet, hatta ağaçlar. 2006 Nisan'ında 5 işçi ile beraber buradan 5 yabancı ağacı kazıp çıkardım.***

*Betula pendula / vortebirk, populus nigra / sortpoppel (valgt til årets træ 2006, står på den røde liste over truede træsorter), salix / pil og salix viminalis / båndpil regnes for typiske første tilflyttere.

**Betula pendula / Sandbirke, populus nigra / Schwarzpappel (Baum des Jahres 2006, steht auf der roten Liste bedrohter Baumarten), salix / Weide und salix viminalis / Korbweide gelten als typische Erstbesiedler.

***Betula pendula / Hus ağacı, populus nigra / kara kavak (2006'da yılın ağacı seçildi, tehdit altındaki ağaç türlerini kapsayan kırmızı listede yeralıyor), salix / söğüt ve salix viminalis / sepetçi söğütü normalde ilk göç eden ağaçlar olarak kabul edilir.

NYE NABOER

I 2008 bliver træerne plantet som de oprindelig stod i Skulpturenpark_Berlin, centrum for projektet Spekulationen på den stribe land, hvor muren stod tidligere. Selvom paladstræerne er fremmede her, vokser de helt naturligt ind i den nye biotop – murstribens brakland. Kun skiltene i jorden informerer om deres botaniske klassificering og deres oprindelse.

NEUE NACHBARN

Die Bäume werden 2008 im Skulpturenpark Berlin_Zentrum für das Projekt Spekulationen auf dem ehemaligen Mauerstreifen in originalgetreuer Anordnung eingepflanzt. Obgleich die Palastbäume hier Fremde sind, fügen sie sich unauffällig in das neue Biotop – die Brache des ehemaligen Mauerstreifens – ein. Lediglich die im Boden steckenden Schilder geben Auskunft über ihre botanische Klassifizierung und ihre Herkunft.

YENİ KOMŞULAR

Ağaçlar, 2008 yılında, daha önce duvarın bulunduğu toprak hattı üzerine kurulmakta olan Spekulationen projesinin merkezine, Berlin Skulpturenpark'a dikildiler. Bu saray ağaçları, buraya yabancı olmalarına rağmen, duvar hattının kendi haline bırakılmış arazisi üzerindeki yeni biyolojik yaşam alanında gayet doğal bir şekilde büyümeye başladılar. Haklarındaki botanik sınıflandırma ve kökenleri ile bilgi sadece yere dikilmiş tabelalar yardımıyla öğrenilebiliyordu.

Sand-Birke Betula pendula
Birkengewächse (Betulaceae) Betula pendula Pflanzbaumart
Neuzeit Palast der Republik, 4. April 2006
Sand-Birke Betula pendula
Birkengewächse (Betulaceae) Betula pendula Pflanzbaumart
Neuzeit Palast der Republik, 4. April 2006
Schwarzpappel Populus nigra
Birkengewächse (Betulaceae) Populus nigra Pflanzbaumart
Neuzeit Palast der Republik, 4. April 2006
Korb-Weide, Schwarzpappel und Sand-Birke Salix viminalis, Populus nigra und Betula pendula
Birkengewächse (Betulaceae) und Weidengewächse (Salicaceae) Salix, Populus und Betula Artenreichtum und -pendula, Pflanzbaumart
Neuzeit Palast der Republik, 4. April 2006
Sand-Birke Betula pendula
Birkengewächse (Betulaceae) Betula pendula Pflanzbaumart
Neuzeit Palast der Republik, 4. April 2006

NEUE NATIONALGALERIE

På dette sted ville træernes placering præcist have markeret hjørnepunkterne på Mies van der Rohes kunsthall og således have dannet en ny forbindelse mellem øst og vest. Dette forehavende kunne desværre ikke gennemføres, træerne blev afvist. Ved slutningen af 2008 måtte paladstræfflygtningene forlade deres nye omgivelser på murstriben igen pga. truende byggeri. Mens der holdtes udvalg efter et nyt sted, blev de temporært plantet i planteskolens depot igen.

NEUE NATIONALGALERIE

Hier hätte die Anordnung der Bäume die Eckpunkte der von Mies van der Rohe erbauten Kunsthalle exakt markiert und eine neue Verbindung zwischen Ost und West gebildet. Dieses Vorhaben erwies sich allerdings als undurchführbar, die Bäume wurden abgelehnt. Ende 2008 mussten die Palastbaumflüchtlinge ihre neue Nachbarschaft auf dem Mauerstreifen wegen drohender Bautätigkeit erneut verlassen. Auf der Suche nach einem neuen Ort, wurden sie zunächst ins Depot der Baumschule zurück verpflanzt.

NEUE NATIONALGALERIE HAKKINDA

Buradaki ağaçların konuları, Mies van der Rohes'in sergi salonunun köşe noktalarını işaretleyecek ve bu şekilde Doğu ile Batı arasında yeni bir bağlantı oluşturmuş olacaktı. Bu tasarı ne yazık ki gerçekleştirilemedi, ağaçlar reddedildi. Sarayın göçmen ağaçları, 2008'in sonlarında, duvar hattındaki yeni mekanlarını hırsızlık tehlikesi nedeniyle terk edip bir kez daha göçmek zorunda kaldılar. Yeni bir yer arama çalışmaları sürerken geçici olarak fidanlık deposuna dikildiler.

CEREN OYKUT

Mit hjemland er det sprog jeg bruger, når jeg drømmer og tænker. Det er primært tyrkisk. Ethvert sprog har sin specielle form for humor, præget af dets kultur og af folkets fælles fantasi. Selv når jeg taler et andet sprog, mister jeg ikke min tyrkiske måde at kommunikere på.

Frihed betyder at være forbundet med andre mennesker i verden. Vi tilhører hinanden. Vi har bygget broer i århundreder. En persons holdning i Amerika påvirker et andet menneskes liv i Tyrkiet. Vi er slet ikke frie. Så måske er frihed i virkeligheden det at kunne træffe en afgørelse og bryde en rutine.

Det smukkeste ved Istanbul er Bosporusstrædet. Dens skønhed indeholder et koncept, der får mig til at tænke, at en forbindelse og en adskillelse måske er mulig på en og samme tid. Det overrasker mig med dets vertikale og horisontale trafik. Der er så meget input, at man kan blive helt beruset af det. Informationerne kommer fra alle sider på én gang.

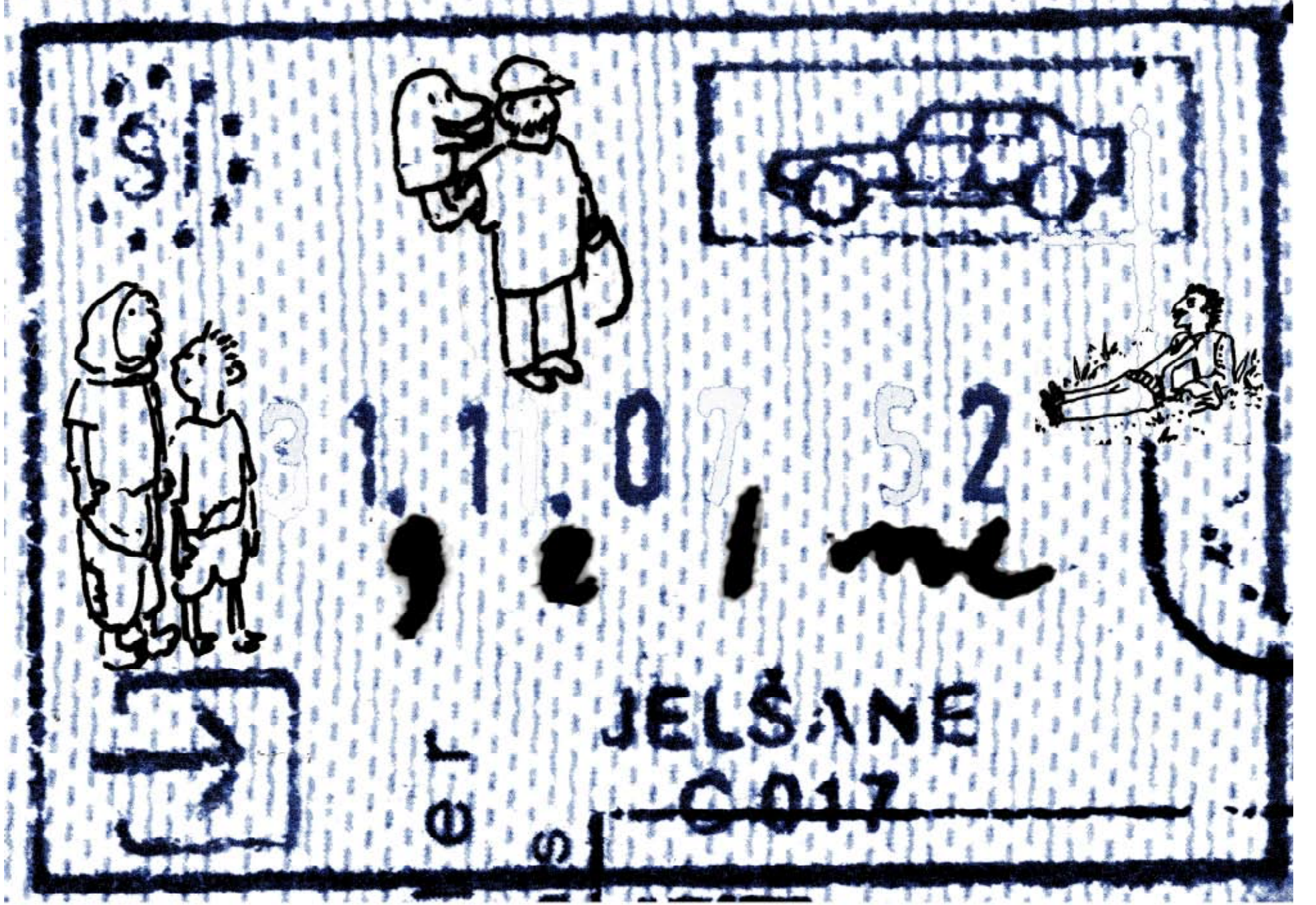
Det værste ved Istanbul er, at det på en måde føles som om Istanbul er beskyttet mod mange farer og nogle vigtige realiteter. Det er langt nok væk fra al vestens og østens skarphed, det ligger lige mellem disse. Det gør dens befolkning doven og bedrevidende. Folk i Istanbul elsker at tale meget. Og de mest hedonistiske mennesker i Tyrkiet lever i Istanbul.

Meine Heimat ist die Sprache in der ich träume und denke. Es ist primär Türkisch. Jede Sprache hat ihren besonderen Humor, der von der Kultur und den Vorstellungen der Menschen geprägt ist. Selbst wenn ich eine andere Sprache spreche, verliere ich nicht meine türkische Art der Kommunikation.

Freiheit bedeutet mit anderen Menschen auf dieser Welt verbunden zu sein. Wir gehören zu einander. Wir haben jahrhundertlang Brücken gebaut. Die Haltung einer Person in Amerika beeinflusst das Leben einer anderen in der Türkei. Wir sind überhaupt nicht frei. Vielleicht bedeutet wirkliche Freiheit, die Möglichkeit Entscheidungen zu treffen und die Routine zu brechen.

Das schönste an Istanbul ist der Bosphorus. Seine Schönheit beinhaltet ein Konzept, das mich auf den Gedanken bringt, dass eine Verbindung und eine Trennung vielleicht gleichzeitig möglich sind. Er überrascht mich mit seinem vertikalen und horizontalen Verkehr. Da ist so viel Input, dass man ganz trunken wird. Informationen kommen aus allen Richtungen zugleich.

Das schlimmste an Istanbul ist, dass es sich anfühlt, als wäre die Stadt vor vielen Gefahren und einigen wichtigen Realitäten geschützt. Es ist fern von jeder westlichen und östlichen Schärfe, es liegt zwischen beiden. Das macht die Einwohner faul und besservissend. Die Menschen in Istanbul reden gerne viel. Und die größten Hedonisten der Türkei leben in Istanbul.

Benim **anayurdum** rüyalarımda ve düşüncelerimde konuştuğum dilimdir. Bu öncelikle Türkçe'dir. Her dilin, kültüründen ve halkın hayal gücünden etkilenecek şekilde kendine özel bir mizah duygusu vardır. Bir başka dil konuşurken bile Türkçe hissini kaybetmeden kendimi ifade ederim.

Özgürlük, dünyadaki diğer insanlarla etkileşim halinde olmak demektir. Birbirimize aittir. Yüzyıllardır köprüler inşa ediyoruz. Amerika'daki bir insanın davranışı Türkiye'deki bir başka insanın hayatını etkiliyor. Özgür falan değiliz. Belki de gerçek özgürlük bir karar verme yetisi ve alışkanlıkları kırabilme becerisinden ibarettir.

Istanbul ile ilgili en güzel şey Boğazdır bence. Bu güzelliğin içinde, bana, birleşmelerin ve ayrılıkların belki de aynı ve tek bir anda gerçekleşmesinin mümkün olabileceğini düşündüren bir şey var. Boğazın yatay ve dikey trafiği beni şaşırtıyor. Bakacak ve görecek o kadar çok şey var ki, insanın başı dönüyor. Her bir yandan aynı anda görüntüler ve bilgiler yağıyor.

Istanbul ile ilgili en kötü şey, birçok gerçeğe ve birçok tehlikeye karşı korunaklı olması. Doğu'nun ve Batı'nın tüm sivrilmiş özelliklerine uzak mesafede duruyor. Bu konum, içinde yaşayan şehir sakinlerini tembel ve ukala yapıyor. İstanbullular konuşmayı çok sever ve Türkiye'nin en zevke düşkün insanları burada yaşar.

NALAN YIRTMACI - WORKERS

Fordi avisen udkommer i Istanbul, Berlin og København, og fordi kunstnerne arbejder på de tre forskellige sprog, er alle avisens tekster så vidt det har været muligt oversat til både tyrkisk, tysk og dansk./

Weil die Zeitung sowohl in Istanbul, Berlin und Kopenhagen erscheinen wird, und weil die teilnehmenden Künstler in diesen drei Sprachen arbeiten, sind so weit möglich, alle Texte in der Zeitung auf Türkisch, Deutsch und Dänisch./

Gazete Istanbul, Berlin ve Kopenhag'da yayınlandığı için ve katılan sanatçılar 3 ayrı dilde çalıştığı için gazetenin metinleri mümkün olabildiği ölçüde Türkçe, Almanca ve Danca'ya tercüme edilmiştir.

Udgivet af/ Herausgegeben von/ Sahibi:
Carina Randløv/Kast Media ApS/ Haber

Koncept/ Konzept/ Konsept
Carina Randløv

Billedredaktion/ Bildredaktion/ Resim ve Foto editörü
Carina Randløv

Tekstredaktion/ Textredaktion/ Yazı editörü
Alice Goudsmit

Oversættelse/ Übersetzung/Çeviri
Alice Goudsmit
Günay Usta

Layout/ Tasarım ve Grafik
Carina Randløv
Side/ Seite/Sayfa 20-21: Dirk Braunheim

Tak til/ dank an/Teşekkürlerimizle
Berlinaut
Emmanuel Decitre
Gökhan Goralı
Hans Goudsmit
Bente Goudsmit
Boris Boll-Johansen
Cengiz Kahraman
Martin Selsø Sørensen
Sadi Tekelioğlu
Lamia Özal
Kunstnerne/die Künstler/ Sanatçılar

Email
Carina.randlov@gmail.com

Tryk/ Druck/ Baskı
Dansk AvisTryk A/S

Distribution/ Dağıtım
Superbudene ApS

